

Nr. 2/2026, Zărnești, 2026

**CULEGERE CU LUCRĂRILE SIMPOZIONULUI
”PROIECTAREA DIDACTICĂ – COORDONATELE SCHIMBĂRII
ÎN DIDACTICA SPECIALITĂȚII”**

ISSN 3061 – 6808 ISSN-L 3061 – 6808

CPEEJ BRAȘOV 2026, DOMENIUL ȘTIINȚIFIC, POZIȚIA 19

Nr 96/09.01.2026, pag. 10

LICEUL TEHNOLOGIC ”MALAXA”

Zărnești, 2026

LICEUL TEHNOLOGIC "MALAXA"

Aleea Uzinei nr 2, oraș Zărnești, județ Brașov

Culegere cu lucrările simpozionului
"PROIECTAREA DIDACTICĂ –
- COORDONATELE SCHIMBĂRII ÎN DIDACTICA SPECIALITĂȚII"

Ediția a II-a, iunie 2026

ISSN 3061 – 6808 ISSN-L 3061 – 6808

Secțiunea II – Coordonatele schimbării în didactica specialității"

Echipa organizatoare:

Director prof. Costache Cornelia

Prof. Stoian Aura

Prof. Bragheșiu Nicolae

Prof. Dobre Laura

Prof. Toacșe Adriana

Colectivul de redacție/ Tehnoredactare:

Prof. Stoian Aura

Prof. Bragheșiu Nicolae

Prof. Costache Cornelia

Responsabilitatea pentru conținutul materialelor publicate revine în exclusivitate autorilor.

Toate drepturile sunt rezervate autorilor. Nici o parte din această lucrare nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă fără acordul prealabil al autorilor.

CUVÂNT ÎNAINTE

Vineri, 12 iunie 2026, a avut loc la Liceul Tehnologic "Malaxa", Simpozionul "PROIECTAREA DIDACTICĂ – COORDONATELE SCHIMBĂRII ÎN DIDACTICA SPECIALITĂȚII".

Simpozionul este la a doua ediție, continuând astfel tradiția începută în anul școlar 2024-2025, cu scopul realizării unui schimb de experiență și de bune practici între profesorii și elevii participanți.

În anul școlar 2025-2026, la Simpozion au participat direct și indirect profesori și elevi din școli din județul Brașov. În cadrul simpozionului s-au prezentat lucrări cu titluri de real interes pentru profesori.

Volumul de față reunește comunicările susținute la ediția a II-a.

Le mulțumim călduros tuturor participanților și îi așteptăm la edițiile următoare ale simpozionului.

COORDONATELE SCHIMBĂRII ÎN DIDACTICA SPECIALITĂȚII TURISM: RECONCEPTUALIZAREA OBIECTIVELOR EDUCAȚIONALE

Profesor Agache Cristina
Colegiul Național Economic „Andrei Bârseanu”, Brașov

REZUMAT

Într-o industrie marcată de digitalizare accelerată și volatilitate, sistemul educațional trebuie să migreze de la transmiterea pasivă de informații către un model bazat pe competențe integrate. Lucrarea evidențiază coordonatele esențiale ale acestei schimbări: centrarea pe elev, digitalizarea proceselor de învățare, prioritizarea sustenabilității în proiectarea obiectivelor educaționale și analizează mutațiile paradigmatică din didactica disciplinelor de profil turistic.

Industria turismului traversează o perioadă de transformare structurală profundă sub influența tehnologiilor disruptive și a noilor exigențe ale consumatorilor. În acest context, didactica specialității nu mai poate rămâne cantonată în metodele tradiționale de predare-evaluare. Nevoia de a alinia output-ul educațional cu realitatea pieței muncii impune o revizuire a **coordonatelor schimbării** la nivelul obiectivelor educaționale.

Schimbarea fundamentală vizează trecerea de la obiective de tip informativ (acumularea de date geografice sau statistice) la cele de tip performativ.

Redefinirea Taxonomiei lui Bloom: În didactica modernă a turismului, primele trepte (Memorare, Înțelegere) sunt externalizate către resursele digitale. Focusul didactic se mută pe **Analiză** (analiza de piață), **Evaluare** (auditul calității serviciilor) și **Creație** (proiectarea de produse turistice inedite).

Redefinirea Taxonomiei lui Bloom în didactica turismului presupune o translatare a focusului educațional de la procesele cognitive inferioare, precum memorarea datelor acum externalizate către tehnologie, către competențe de ordin superior, în care elevul evoluează de la interpretarea pieței și utilizarea sistemelor digitale (PMS), la analiza segmentelor de consumatori, auditul calității și, în final, la creația de produse turistice inovatoare și personalizate. Elevul nu este doar un utilizator de informație, ci un arhitect de experiențe.

Obiectivele SMART: Fiecare unitate de învățare trebuie să aibă obiective măsurabile prin performanță observabilă (ex: „Să rezolve o reclamație a unui client în 5 minute, respectând protocolul hotelier”).

Tranziția către o didactică evaluabilă științific impune abandonarea formulărilor vagi în favoarea obiectivelor SMART, care convertesc intenția pedagogică într-o performanță observabilă și riguroasă — precum capacitatea de a finaliza procedura de check-out în limba engleză și eliberarea documentelor fiscale corecte în maximum 15 minute — asigurând astfel că învățarea este specifică, măsurabilă, adaptată resurselor, relevantă profesional și strict încadrată temporal.

În didactica tradițională, accentul era pus pe achiziția de cunoștințe (informativ). Elevul trebuia să memoreze capitale, fluxuri turistice sau definiții ale produsului turistic. În noul context, informația este considerată „materie primă”, nu produs final.

Informativ (Trecut): „Elevul va enumera formele de turism din România.” (Evaluare: Test de memorie).

Performativ (Prezent): „Elevul va selecta formele de turism adecvate pentru revitalizarea unei zone rurale defavorizate.” (Evaluare: Studiu de fezabilitate).

Această tranziție se bazează pe teoria CONSTRUCTIVISMULUI. Elevul nu mai este un vas gol care trebuie umplut, ci un constructor care folosește informația pentru a ridica „edificiul” unei competențe.

Evoluția coordonatei psihopedagogice impune o evaluare holistică a profilului profesional, în care formarea competenței rezultă din fuziunea triadică a cunoștințelor legislative (dimensiunea cognitivă), a abilității procedurale de a redacta soluții personalizate (dimensiunea aplicativă) și a eticii profesionale manifestate prin onestitate și reziliență în relația cu clientul (dimensiunea atitudinală).

Schimbarea în didactica turismului nu reprezintă doar o actualizare a conținuturilor, ci o transformare profundă a filosofiei educaționale, structurată pe următoarele axe fundamentale:

1. Coordonata Psihopedagogică: De la Conținut la Competențe Redefinirea Taxonomiei lui Bloom în didactica turismului presupune o translatăre a focusului educațional de la procesele cognitive inferioare, precum memorarea datelor acum externalizate către tehnologie, către competențe de ordin superior, în care elevul evoluează de la interpretarea pieței și utilizarea sistemelor digitale (PMS), la analiza segmentelor de consumatori, auditul calității și, în final, la creația de produse turistice inovatoare și personalizate. Tranziția către o didactică evaluabilă științific impune abandonarea formulărilor vagi în favoarea **obiectivelor SMART**, care convertesc intenția pedagogică într-o performanță observabilă și riguroasă — precum capacitatea de a finaliza procedura de check-out în limba engleză și eliberarea documentelor fiscale corecte în maximum 15 minute — asigurând astfel că învățarea este specifică, măsurabilă, adaptată resurselor, relevantă profesional și strict încadrată temporal. Evoluția acestei coordonate impune o evaluare holistică a profilului profesional, în care formarea competenței rezultă din fuziunea triadică a cunoștințelor legislative (dimensiunea cognitivă),

a abilității procedurale de a redacta soluții personalizate (dimensiunea aplicativă) și a eticii profesionale manifestate prin onestitate și reziliență în relația cu clientul (dimensiunea atitudinală).

2. Coordonata Tehnologică: Smart Tourism Didactics În cadrul noii paradigme, digitalizarea transcende statutul de simplu instrument auxiliar, devenind un obiectiv didactic central ce vizează imersiunea elevului în medii profesionale simulate, de la operarea sistemelor globale de distribuție (GDS) și de gestiune hotelieră (PMS), până la stăpânirea marketingului experiențial prin crearea de conținut digital și descifrarea algoritmilor de booking.

3. Coordonata Etică și a Sustenabilității O dimensiune critică a schimbării o reprezintă integrarea obiectivelor atitudinale orientate spre eco-responsabilitate și conservarea patrimoniului, transformând actul educațional într-un vector de promovare a economiei circulare și a turismului cultural, în care viitorul profesionist evoluează de la statutul de simplu vânzător de destinații la cel de custode al valorilor locale și comunitare.

4. Metodologia Schimbării: Metode Activ-Participative Atingerea acestor obiective complexe impune o reconfigurare a „geometriei” clasei prin adoptarea unor metodologii activ-participative, unde învățarea bazată pe proiect (PBL) facilitează construcția colaborativă a planurilor de afaceri, studiul de caz permite decriptarea crizelor reale din industria turistică, iar simularea în laboratoarele de specialitate transformă evaluarea formativă într-o experiență profesională autentică.

Prin fuziunea dintre rigoarea tehnologică, imperativul etic al sustenabilității și dinamismul metodelor activ-participative, didactica specialității turism reușește să sincronizeze actul de predare cu exigențele unei industrii aflate într-o perpetuă metamorfoză.

Analiza coordonatelor schimbării în didactica specialității turism relevă necesitatea imperioasă a unei **reproiectări curriculare** axate pe flexibilitate, digitalizare și etică. În urma parcurgerii dimensiunilor psihopedagogice, tehnologice și metodologice, se desprind următoarele concluzii fundamentale:

Sincronizarea cu industria: Obiectivele educaționale nu mai pot fi entități statice; ele trebuie să funcționeze ca o „interfață” dinamică între școală și piața muncii. Trecerea de la acumularea de informații la formarea de competențe SMART asigură faptul că absolventul nu deține doar un bagaj teoretic, ci un set de instrumente operaționale imediat aplicabile.

Rolul facilitator al profesorului: Schimbarea „geometriei clasei” prin metode activ-participative (PBL, simulare, studiu de caz) redefinește autoritatea didactică. Profesorul încetează să mai fie unica sursă de adevăr științific, devenind un designer de experiențe de învățare și un mentor în navigarea mediilor digitale complexe.

Umanismul tehnologizat: Deși digitalizarea (Smart Tourism) reprezintă motorul eficienței, componenta atitudinală — etica, sustenabilitatea și reziliența — rămâne avantajul competitiv al

resursei umane în turism. Formarea triadică (Cunoștințe - Abilități - Atitudini) asigură un echilibru între precizia tehnică și empatia necesară în industria ospitalității.

Impactul pe termen lung: Adoptarea acestor noi coordonate didactice transformă procesul de învățământ dintr-o obligație academică într-un parcurs de dezvoltare profesională autentică. Această abordare nu doar că sporește atractivitatea disciplinelor de specialitate pentru elevi, dar contribuie direct la creșterea calității serviciilor turistice la nivel național.

Coordonatele schimbării în didactica specialității Turism definesc un profil de absolvent agil, tehnologizat și etic. Schimbarea obiectivelor educaționale reprezintă puntea de legătură între mediul academic și cel economic. Succesul acestui nou model didactic depinde în egală măsură de formarea continuă a cadrelor didactice și de dotarea bazei materiale a instituțiilor de învățământ.

În concluzie, **coordonatele schimbării** identificate în această lucrare reprezintă pilonii unei educații moderne, capabile să pregătească specialiști agili, responsabili și pregătiți să inoveze într-un domeniu aflat sub semnul transformării perpetue.

BIBLIOGRAFIE

1. Bocoș, M., & Jucan, D. (2019). *Fundamentele pedagogiei. Teoria și metodologia curriculumului*. Editura Paralela 45.
2. Ciurea, S., & Drăghici, M. (2011). *Didactica disciplinelor economice*. Editura Economică.
3. Cucos, C. (2014). *Pedagogie*. Editura Polirom.
4. Minciu, R. (2004). *Economia turismului*. Editura Uranus.
5. OECD (2024). *OECD Tourism Trends and Policies 2024*. OECD Publishing.

COORDONATELE SCHIMBĂRII ÎN DIDACTICA SPECIALITĂȚII ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

Profesor învățământ primar Bangălă Cristina
Școala Gimnazială Numărul 1 "Gheorghe Crăciun" Zărnești

Transformările sociale, economice și tehnologice din ultimele decenii au determinat modificări semnificative în domeniul educației. În contextul societății cunoașterii, școala este chemată să formeze indivizi capabili să se adapteze schimbărilor permanente, să utilizeze eficient informația și să manifeste competențe necesare integrării active în viața socială și profesională. Aceste realități au influențat în mod direct didactica specialității, care a cunoscut o serie de restructurări conceptuale și metodologice menite să optimizeze procesul de predare-învățare-evaluare.

În învățământul primar, schimbarea didactică reprezintă un proces complex, orientat spre centrarea pe elev, dezvoltarea competențelor-cheie, integrarea tehnologiilor educaționale și promovarea unui demers educativ incluziv. Analiza coordonatelor schimbării în didactica specialității evidențiază direcțiile fundamentale care contribuie la modernizarea practicii educaționale și la creșterea calității actului didactic.

Conceptul de schimbare în didactica specialității - Schimbarea educațională poate fi definită ca un proces de transformare a structurilor, strategiilor și practicilor pedagogice în vederea adaptării acestora la cerințele societății contemporane. Potrivit literaturii de specialitate, modernizarea didacticii presupune depășirea paradigmei tradiționale, centrate pe transmiterea cunoștințelor, și adoptarea unei perspective constructiviste, în care elevul devine participant activ la propria formare.

Didactica modernă promovează o abordare centrată pe dezvoltarea competențelor, pe valorificarea experiențelor de învățare și pe formarea capacităților de rezolvare a problemelor. În acest context, rolul cadrului didactic se redefineste, acesta devenind organizator al situațiilor de învățare, facilitator al cunoașterii și mediator între elev și conținuturile curriculare.

Coordonatele fundamentale ale schimbării

1. Centrarea procesului educațional pe elev

Una dintre cele mai importante direcții ale schimbării didactice este orientarea activității educaționale către elev și nevoile sale individuale. Paradigma educației centrate pe elev presupune respectarea particularităților de vârstă și individuale, stimularea participării active și dezvoltarea autonomiei în învățare.

În învățământul primar, această orientare se concretizează prin utilizarea strategiilor interactive, a învățării prin descoperire, a activităților colaborative și a metodelor care favorizează implicarea

directă a elevului în construirea propriilor cunoștințe. Accentul se deplasează de la simpla reproducere a informațiilor către înțelegere, aplicare și reflecție.

2. Abordarea curriculară centrată pe competențe

Reforma curriculară a determinat trecerea de la un curriculum axat predominant pe conținuturi la unul orientat spre formarea și dezvoltarea competențelor. Competența reprezintă capacitatea individului de a mobiliza și integra cunoștințe, abilități și atitudini pentru rezolvarea eficientă a unor situații concrete.

În învățământul primar, formarea competențelor de comunicare, a competențelor matematice, digitale, sociale și civice constituie obiective esențiale ale procesului educativ. Această perspectivă urmărește pregătirea elevului pentru integrarea în societate și pentru învățarea pe tot parcursul vieții.

3. Integrarea tehnologiilor digitale în activitatea didactică

Dezvoltarea tehnologiilor informației și comunicațiilor a generat noi oportunități pentru organizarea procesului instructiv-educativ. Resursele digitale, platformele educaționale și aplicațiile interactive contribuie la diversificarea experiențelor de învățare și la creșterea atractivității activităților didactice

Integrarea tehnologiei în învățământul primar facilitează accesul la informație, susține individualizarea învățării și stimulează dezvoltarea competențelor digitale. Totodată, utilizarea responsabilă a resurselor digitale presupune existența unor competențe profesionale solide din partea cadrului didactic, care trebuie să selecteze și să valorifice eficient instrumentele tehnologice disponibile.

4. Modernizarea strategiilor de evaluare

Schimbările produse în domeniul evaluării reflectă orientarea actuală către evaluarea formativă și autentică. Dacă evaluarea tradițională era concentrată în principal asupra rezultatelor finale, evaluarea modernă urmărește monitorizarea continuă a progresului elevului și oferirea unui feedback constructiv.

Metode precum portofoliul educațional, proiectul, autoevaluarea, evaluarea între colegi și observarea sistematică permit aprecierea complexă a performanțelor și a progresului școlar. Aceste instrumente contribuie la dezvoltarea responsabilității elevilor față de propria învățare și la creșterea motivației pentru activitatea școlară.

5. Promovarea educației incluzive

Educația contemporană se fundamentează pe principiul egalității de șanse și al respectării diversității. În acest sens, școala trebuie să asigure accesul tuturor copiilor la educație de calitate, indiferent de particularitățile individuale, sociale sau culturale.

În practica didactică, educația incluzivă presupune adaptarea strategiilor de predare și evaluare la nevoile fiecărui elev, crearea unui climat educațional pozitiv și dezvoltarea relațiilor bazate pe respect și cooperare. Învățătorul are responsabilitatea de a valorifica diversitatea ca resursă educațională și de a facilita integrarea tuturor elevilor în comunitatea școlară.

Rolul învățătorului în procesul schimbării educaționale

Succesul reformelor educaționale depinde în mare măsură de competențele și implicarea cadrelor didactice. În contextul actual, învățătorul trebuie să manifeste flexibilitate, capacitate de adaptare și disponibilitate pentru formare profesională continuă.

Profesorul pentru învățământ primar este chemat să proiecteze activități didactice relevante, să utilizeze metode moderne de instruire și să creeze contexte favorabile dezvoltării integrale a elevilor. De asemenea, acesta are rolul de a promova valori precum cooperarea, responsabilitatea, toleranța și respectul reciproc, contribuind astfel la formarea personalității elevilor.

Concluzii - Coordonatele schimbării în didactica specialității reflectă tendințele actuale de modernizare a educației și necesitatea adaptării acesteia la exigențele societății contemporane. Centrarea pe elev, formarea competențelor, integrarea tehnologiilor digitale, modernizarea evaluării și promovarea educației incluzive constituie repere fundamentale ale practicii didactice actuale.

În acest context, învățătorul devine principalul agent al schimbării educaționale, având responsabilitatea de a transforma procesul instructiv-educativ într-un demers eficient, flexibil și orientat spre dezvoltarea armonioasă a fiecărui elev. Calitatea educației depinde, în mare măsură, de capacitatea cadrelor didactice de a răspunde provocărilor prezentului și de a pregăti generațiile viitoare pentru cerințele unei lumi aflate într-o continuă transformare.

BIBLIOGRAFIE

1. Cerghit, I. 2008. Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri și strategii. Iași: Polirom.
2. Cucoș, C. 2014. Pedagogie. Ediția a III-a. Iași: Polirom.
3. Ionescu, M., & Radu, I. (coord.) 2001. Didactica modernă. Cluj-Napoca: Dacia.
4. Joița, E. 2006. Instruirea constructivistă – o alternativă. Fundamente. Strategii. București: Aramis.
5. Păun, E. 2017. Pedagogie. Fundamente teoretice și demersuri aplicative. Iași: Polirom.
6. Ministerul Educației Naționale 2013. Planuri-cadru și programe școlare pentru învățământul primar. București.

POLITICI EDUCAȚIONALE PENTRU REDUCEREA ANALFABETISMULUI FUNCȚIONAL ÎN ROMÂNIA

Profesor Bănuț Ștefania-Alina
Liceul Tehnologic Malaxa

România se confruntă cu una dintre cele mai grave crize de literație din Uniunea Europeană. Conform datelor PISA 2018/2022, aproximativ 41% dintre elevii de 15 ani se situează sub nivelul minim de literație, cu un scor sub media OECD și cu doar 1% elevi performeri față de 9% în spațiul OCDE. Acest decalaj major față de țările UE generează riscuri semnificative: abandon școlar, capital uman slab pregătit și productivitate scăzută. În acest context, elaborarea unor politici educaționale coerente devine o necesitate stringentă.

Obiectivele proiectului de acțiune

Proiectul propus vizează creșterea nivelului competențelor de citire la elevii de 15 ani, cu două obiective specifice măsurabile: reducerea ponderii elevilor sub nivelul minim cu 10% în cinci ani și creșterea scorului PISA cu 20 de puncte. Aceste ținte sunt realiste și ancorate în dovezi internaționale, comparabile cu progresele înregistrate în sisteme educaționale precum cel canadian sau finlandez.

Alternativele de acțiune și soluția recomandată

Au fost analizate mai multe alternative de intervenție: lectura ghidată în școli, tutoriatul 1:3 pentru elevii cu risc, biblioteci hibride cu laboratoare fonetice și campanii naționale de lectură. Fiecare alternativă prezintă avantaje (aplicabilitate rapidă, impact dovedit internațional, acces universal) și limite (costuri, necesitatea formării profesorilor, infrastructură insuficientă, rezultate lente).

Soluția recomandată este instituirea unui Program Național de Lectură Ghidată, justificat prin cost moderat, efect clar asupra literației și relevanță demonstrată în sisteme educaționale comparabile. Implementarea ar implica Ministerul Educației, universitățile, inspectoratele școlare și profesorii de limbă și comunicare, cu monitorizare prin testări interne, simulări PISA și rapoarte anuale de progres.

Conexiuni cu realitatea liceelor românești

Raportul Liceenii în România. Acces și participare (Horga, 2024) oferă un context esențial pentru înțelegerea problemelor de literație. Rețeaua liceală din România cuprinde aproape 1.500 de unități școlare, cu o predominanță a filierei tehnologice (46%), urmată de filiera teoretică (41%) și filiera vocațională (13%). Diferențele rurale-urbane sunt semnificative: în mediul rural, aproximativ două treimi dintre licee oferă filiera tehnologică, în timp ce filiera vocațională este aproape exclusiv

urbană. Aceste disparități structurale influențează direct accesul elevilor la competențe de lectură și literație.

Din experiența didactică proprie la un liceu cu profil tehnologic, se observă că elevii manifestă adesea dorința pentru mai multă învățare practică, percepend curriculumul ca excesiv de teoretic și insuficient conectat la piața muncii. Elevii de la profilul tehnologic înregistrează, de altfel, cele mai scăzute rate de promovare la bacalaureat (circa șase din zece), parțial și pentru că diploma de calificare profesională le asigură accesul pe piața muncii independent de examenul național.

Impact așteptat și concluzii

Pe termen mediu și lung, implementarea programului de lectură ghidată ar contribui la:

- scăderea analfabetismului funcțional și creșterea performanței PISA;
- reducerea abandonului școlar și creșterea echității educaționale;
- diminuarea decalajului față de media UE în domeniul competențelor de bază.

Succesul politicilor educaționale pentru reducerea analfabetismului funcțional depinde de coerența măsurilor la nivel de sistem, de formarea continuă a cadrelor didactice și de adaptarea conținuturilor la nevoile reale ale elevilor. Datele raportului Liceenii în România confirmă că aproximativ trei sferturi dintre liceeni intenționează să-și continue studiile, ceea ce subliniază importanța consolidării competențelor de lectură încă din ciclul liceal, ca fundament al participării la educația terțiară și la viața socio-profesională.

BIBLIOGRAFIE

1. Horga, Irina (2024). Liceenii în România. Acces și participare. București: Editura Centrului Național de Politici și Evaluare în Educație.
2. OECD (2022). PISA 2022 Results. Paris: OECD Publishing.
3. Ministerul Educației (2023). Statistici privind participarea la examenul de bacalaureat. București.

IMPORTANȚA PRACTICII DE SPECIALITATE ȘI LEGĂTURA ACESTEIA CU VIITORUL LOC DE MUNCĂ

Profesor Bragheșiu Nicolae
Liceul Tehnologic „Malaxa” Zărnești

În contextul transformărilor economice și tehnologice din ultimele decenii, formarea profesională a tinerilor reprezintă una dintre principalele preocupări ale sistemului educațional.

Învățământul tehnologic are misiunea de a pregăti elevii pentru integrarea eficientă pe piața muncii, prin dezvoltarea competențelor profesionale și a atitudinilor necesare exercitării unei meserii. În acest proces, practica de specialitate ocupă un loc esențial, constituind puntea de legătură dintre pregătirea teoretică și realitățile mediului economic.

În cadrul Liceului Tehnologic „Malaxa” Zărnești, activitățile practice reprezintă o componentă importantă a procesului instructiv-educativ. Prin intermediul acestora, elevii au posibilitatea de a aplica în contexte reale cunoștințele dobândite la clasă și de a se familiariza cu cerințele specifice domeniilor pentru care se pregătesc. Experiența practică îi ajută să înțeleagă mai bine rolul profesiei alese și contribuie la dezvoltarea unei atitudini responsabile față de muncă.

Pentru elevii care urmează calificări din domeniul Servicii, practica de specialitate oferă oportunitatea de a cunoaște modul de funcționare al organizațiilor economice și administrative.

Activitățile desfășurate în cadrul firmelor și instituțiilor partenere permit elevilor să observe procesele economice, să utilizeze documente specifice și să participe la activități care implică relații cu clienții, gestionarea informațiilor și utilizarea tehnologiilor digitale. Astfel, noțiunile teoretice studiate la disciplinele economice capătă o aplicabilitate concretă, iar elevii înțeleg mai bine importanța profesionalismului, a comunicării eficiente și a responsabilității în activitatea economică.

În egală măsură, pentru elevii din domeniul Mecanic, practica reprezintă fundamentul dezvoltării competențelor profesionale. Activitățile desfășurate în ateliere și la operatorii economici permit familiarizarea cu echipamentele, utilajele și tehnologiile utilizate în industrie.

Elevii învață să interpreteze documentații tehnice, să execute operații specifice, să respecte normele de securitate și sănătate în muncă și să își dezvolte capacitatea de rezolvare a problemelor tehnice. Într-o perioadă în care tehnologia evoluează permanent, contactul direct cu mediul profesional contribuie la formarea unor competențe adaptate cerințelor actuale ale pieței muncii.

Un aspect deosebit de important îl reprezintă dezvoltarea competențelor transversale.

Angajatorii apreciază nu doar nivelul pregătirii profesionale, ci și capacitatea de comunicare, spiritul de echipă, punctualitatea, disciplina și adaptabilitatea. În timpul stagiilor de practică, elevii

învață să respecte programul de lucru, să colaboreze cu colegii și să își asume responsabilități. Aceste experiențe contribuie la formarea unui comportament profesional și la dezvoltarea încrederii în propriile capacități.

Practica de specialitate joacă și un rol important în orientarea profesională a elevilor. Pentru mulți dintre aceștia, contactul direct cu mediul economic reprezintă primul pas către definirea unui traseu profesional. Ei descoperă cerințele ocupațiilor pentru care se pregătesc, condițiile de muncă și posibilitățile de dezvoltare în carieră. În același timp, elevii își pot evalua propriile aptitudini și interese, ceea ce îi ajută să ia decizii informate privind continuarea studiilor sau integrarea pe piața muncii.

Municipiul Zărnești și județul Brașov oferă oportunități importante de angajare pentru absolvenții învățământului tehnologic. Dezvoltarea sectorului industrial, a serviciilor, a turismului și a activităților de producție generează o cerere constantă de personal calificat. În acest context, colaborarea dintre școală și agenții economici devine esențială pentru pregătirea viitorilor specialiști. Prin intermediul practicii, elevii intră în contact cu potențiali angajatori și își dezvoltă competențele necesare unei integrări rapide și eficiente în mediul profesional.

Experiența didactică demonstrează că elevii care se implică activ în activitățile practice manifestă un interes mai mare pentru învățare și o înțelegere mai profundă a profesiei alese. Ei dobândesc nu doar competențe tehnice, ci și valori precum seriozitatea, perseverența și respectul pentru muncă. Aceste calități sunt esențiale pentru succesul profesional și pentru adaptarea la cerințele unei economii aflate într-o continuă schimbare.

În concluzie, practica de specialitate reprezintă una dintre cele mai valoroase componente ale formării profesionale în cadrul Liceului Tehnologic „Malaxa” Zărnești. Ea facilitează aplicarea cunoștințelor teoretice, dezvoltarea competențelor profesionale și formarea unei atitudini responsabile față de muncă. Prin experiențele acumulate în timpul stagiilor de practică, elevii își construiesc baza necesară pentru integrarea pe piața muncii și pentru dezvoltarea unei cariere de succes. Astfel, practica nu reprezintă doar o cerință curriculară, ci o investiție în viitorul profesional al elevilor și în dezvoltarea comunității locale.

BIBLIOGRAFIE

1. Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, Monitorul Oficial al României, București, 2023.
2. Ministerul Educației, *Repere pentru dezvoltarea învățământului profesional și tehnologic în România*, București, 2024.
3. Cucoș, Constantin, *Pedagogie*, ediția a III-a revizuită și adăugită, Editura Polirom, Iași, 2022.

SCHIMBAREA ÎNCEPE CU NOI

Profesor învățământ Primar Bulzan Anamaria Cristina
Școala Gimnazială Numărul 1 „Gheorghe Crăciun” Zărnești

Titlul activității: Efectele poluării asupra apelor, solului, aerului

Activitate transdisciplinară: Științe ale naturii, Matematică, Comunicare în limba română, Arte vizuale și abilități practice, Ed. Civică, Joc și mișcare

Competențe transversale vizate : gândire critică și rezolvare de probleme, creativitate și inovație, colaborare, comunicare, abilitare informațională, flexibilitate și adaptabilitate, inițiativă și autonomie, interculturalitate, productivitate și responsabilitate, leadership

Obiectivele activității:

- . Să identifice principalele surse de poluare ale apei, solului, aerului.
- . Să explice importanța aerului, a apei, a solului pentru viață.
- . Să recunoască surse de poluare și consecințele acestora asupra mediului.
- . Să propună măsuri simple de protejare a apei și mediului înconjurător.
- . Să colaboreze în activități de grup pentru realizarea de postere cu mesaje ecologice.

Locul de desfășurare: sala de clasă, Prăpăstiile Zărneștiului, acasă

Beneficiari: elevii clasei a III-a

Resurse necesare: telefon, tabletă, crenguțe de brad, pene, pietricele, scoici, foi de flipchart, culori, acuarele, post-ituri.

Etape de desfășurare

Moment organizatoric:

se pun într-un saculeț crenguțe de brad, pene, pietricele, scoici. Fiecare copil va extrage un element și în funcție de alegere va face parte din una din cele patru grupe: Grupa Salvatorilor Pădurii, Grupa Salvatorilor Apei, Grupa Salvatorilor Aerului, Grupa Salvatorilor Solului.

Metoda clasei inversate (context)

Fiecare grupă va avea atribuit un filmuleț din Școala din viitor pe care îl va urmări acasă și pe un padlet fiecare membru va nota un factor de poluare

Grupa Salvatorilor Pădurii

https://www.scoaladinviitor.ro/activitati/mediul_de_viata_padurea?fromList=true

Grupa Salvatorilor Apei

https://www.scoaladinviitor.ro/activitati/apa_izvorul_vietii?fromList=true

Grupa Salvatorilor Aerului

https://www.scoaladinviitor.ro/activitati/poluarea_aerului_de_la_problema_la_solutie?fromList=true

Grupa Salvatorilor Solului

https://www.scoaladinviitor.ro/activitati/poluarea_solului?fromList=true

Identificarea factorilor poluatori mediul înconjurător (conștientizare-consolidare)

Cele patru echipe vor identifica într-o drumeție în Prăpăștiile Zărneștiului problemele notate de echipă pe padletul lor (deșeuri de hârtie, plastic, materiale de construcție, arderea rezidurilor, defrișarea, etc).

Vor realiza, la întoarcerea în sala de clasă, o hartă mentală a factorilor poluatori , notând pentru fiecare problemă și o soluție (pentru sticlele de plastic – reciclare sau înlocuire cu sticle de sticlă, pentru încălzirea locuințelor – surse verzi – panouri solare, energie eoliană). Vor fi ghidați pentru a identifica cât mai multe soluții pentru fiecare problemă și mai ales soluții aplicabile chiar de a doua zi, de către ei.

Pornind de la tabelul comparativ pentru materialele analizate:

Material	Timp de degradare estimat	Impact asupra solului/apelor
Cotor de măr	2 luni	Scăzut (devine îngrășământ)
Pungă de plastic	10 - 20 ani	Ridicat (se transformă în microplastic)
Cutie de aluminiu	80 - 200 ani	Mediu (eliberează oxizi de aluminiu)
Sticlă de plastic (PET)	450 ani	Critic (blochează ecosistemele)

elevii:

- au desfășurat diferite activități de analiză și interpretare a datelor și au realizat că un mesaj bazat pe cifre concrete este mult mai convingător pentru publicul larg (în realizarea unui poster sau a unui slogan);
- au observat contrastul uriaș dintre materialele organice (care se reintegrează rapid în natură) și materialele sintetice. Această discrepanță vizuală a generat cele mai multe întrebări de tipul „Cum?” și „De ce?”, stimulând curiozitatea științifică.
- au completat chestionarul „Detectivii planetei”
- au făcut experimentul amestecării apei cu uleiul și au observat că deși sunt ambele corpuri lichide, ele nu rămân amestecate, subliniind greutatea cu care se curăță apa menajeră de uleiul rezidual.

Creare de soluții

Elevii creează, în echipe, câte un poster educativ cu mesajul „Protejăm mediul înconjurător” – fiecare grup pe tema sa. Posterele vor fi expuse pe panourile școlii, pot fi fotografiate și publicate pe site-uri diverse (PACT) (cu acordul părinților) – legătură cu media digitală și comunicarea publică.

Fiecare echipă va include în poster:

Desene relevante (imagini cu medii curate vs. distruse)

Mesaje și slogane scurte (ex: „Nu tăia copacii!”, „Reciclează, nu arunca!”, „Apa este viață!”, „Păstrează râurile curate!”)

Sfaturi simple pentru colegii de școală „ Fii tu primul: citește eticheta!”

Elemente vizuale convingătoare: titluri mari, culori vii, simboluri ecologice (frunză, robinet, pământ, picătură de apă etc.). Fiecare poster va fi fotografiat și fiind diverse aplicații va fi digitalizat (ChatterKids)

Reflecția și transferul în viața reală

Fiecare copil completează o fișă de reflecție scurtă cu întrebări:

Ce pot face eu, acasă, ca să consum cât mai puțin plastic?

Ce am văzut în cartierul meu care poluează natura?

Ce le-aș spune părinților sau prietenilor despre ce am învățat?

Panoul faptelor bune în fiecare zi, un elev propune o provocare pentru întreaga clasă

„ Ziua fără plastic!” (evităm plasticul)

” Dăruiește o jucărie !”

” Fă o pizza cu ce ai în frigider!”

” Creează o jucărie din 3 obiecte pe care le-ai aruncat la reciclare!”

Reflecție / autorefecție

Elevii vor redacta o scrisoare : „ Ești în anul 2050. Scrie o scrisoare înaintașilor în care le ceri să protejeze mediul înconjurător pentru a avea și tu apă, aer, sol curate, oferindu-le și soluții. ”

ROLUL EDUCAȚIEI NONFORMALE ÎN DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR INTERCULTURALE ȘI SOCIALE ALE ELEVILOR

Profesor Corboș Nicoleta Daniela & Chețe Maria Oana
Școala Gimnazială Nr. 3 Râșnov – Structura Liceului Tehnologic Râșnov

Proiectul „Educație nonformală pentru elevii din Codlea, Cristian și Râșnov”, Cod SMIS 153962, a fost implementat de Inspectoratul Școlar Județean Brașov în perioada 24.10.2022–31.12.2023, fiind cofinanțat de Fondul Social European prin Programul Operațional Capital Uman (POCU), Axa prioritară „Educație și competențe”. Obiectivul general al proiectului a urmărit îmbunătățirea procesului de formare a competențelor-cheie și profesionale ale elevilor din învățământul secundar, în vederea susținerii cu succes a Evaluării Naționale și a examenului de bacalaureat, precum și facilitarea inserției ulterioare pe piața muncii.

Grupul țintă a fost constituit din 322 de elevi din clasele 0–VIII, în special din grupuri vulnerabile, și 40 de cadre didactice din învățământul preuniversitar obligatoriu. Activitățile desfășurate au vizat dezvoltarea aptitudinilor socio-emoționale, autoexprimarea, dezvoltarea abilităților cognitive și practice, prevenirea analfabetismului funcțional, prevenirea părăsirii timpurii a școlii, educația pentru sănătate și activitățile interculturale.

În cadrul proiectului, sub coordonarea doamnei profesor Chețe Maria Oana, am participat direct la activitățile interculturale. Acestea au avut ca scop promovarea respectului pentru diversitate, dezvoltarea stimei de sine și combaterea segregării școlare. Prin activități practice, jocuri de cooperare, prezentări tematice și ateliere creative, elevii au avut oportunitatea de a descoperi și valorifica elemente ale patrimoniului cultural local și național. Totodată, ei și-au dezvoltat competențe sociale importante, precum comunicarea eficientă, colaborarea, empatia și respectul față de diferențele culturale.

Un rezultat important al activităților desfășurate l-a reprezentat realizarea unor produse finale cu tematică interculturală: materiale expoziționale, decorațiuni și prezentări care au evidențiat tradițiile și valorile culturale promovate în cadrul proiectului. Aceste produse au fost expuse în școală și au contribuit la creșterea vizibilității proiectului în comunitatea educațională.

Figura 1. Produse finale realizate în cadrul activităților interculturale ale proiectului și prezentate ulterior în expoziția Concursului Național „Made for Europe”.

Împreună cu coordonatorul proiectului am participat la Concursul Național „Made for Europe”, desfășurat la 16 aprilie 2026 la Colegiul Național „Unirea” Brașov. Produsele realizate de elevi au fost prezentate în cadrul expoziției organizate cu această ocazie, constituind un exemplu de bună practică în domeniul educației nonformale. Participarea la acest eveniment a facilitat schimbul de experiență între cadre didactice și promovarea rezultatelor proiectelor finanțate prin programe europene.

Experiența implementării proiectului a demonstrat că educația nonformală reprezintă un instrument eficient pentru dezvoltarea competențelor elevilor, pentru creșterea motivației școlare și pentru promovarea incluziunii. Activitățile interculturale au contribuit la formarea unor atitudini bazate pe toleranță, respect și responsabilitate, confirmând importanța integrării educației nonformale în demersul educativ actual.

BIBLIOGRAFIE

1. Cerghit, Ioan (2006). Metode de învățământ. Iași: Editura Polirom.
2. Cucoș, Constantin (2014). Pedagogie. Iași: Editura Polirom.
3. Ministerul Educației. Repere privind educația nonformală și dezvoltarea competențelor-cheie.
4. Documentația proiectului „Educație nonformală pentru elevii din Codlea, Cristian și Râșnov”, Cod SMIS 153962, Inspectoratul Școlar Județean Brașov.

IMPACTUL IMPLEMENTĂRII PROIECTULUI EDUSHIFT – PEDAGOGIE DIGITALĂ PRIN LECȚII LIVRESQ LA NIVELUL LICEULUI TEHNOLOGIC MALAXA ZĂRNEȘTI

Profesor Costache Cornelia
Liceul Tehnologic "Malaxa"

Formarea cadrelor didactice și stimularea motivației pentru învățare a elevilor

Liceul Tehnologic Malaxa Zărnești își asumă rolul de instituție educațională orientată spre inovare și adaptare la cerințele societății digitale. Implementarea proiectului **EDUSHIFT – Pedagogie digitală**, prin utilizarea platformei **LIVRESQ** pentru proiectarea și desfășurarea lecțiilor interactive, a reprezentat un pas important în procesul de modernizare a actului educațional și de dezvoltare a unei culturi organizaționale bazate pe colaborare, creativitate și învățare continuă.

Transformarea digitală a școlii nu presupune doar introducerea unor instrumente tehnologice, ci și schimbarea modului în care profesorii proiectează activitatea didactică, iar elevii interacționează cu informația. În acest context, proiectul EDUSHIFT a oferit cadrul necesar pentru dezvoltarea competențelor digitale ale cadrelor didactice și pentru crearea unor experiențe de învățare relevante și atractive pentru elevi.

1. Impactul asupra formării cadrelor didactice

Participarea profesorilor la activitățile de formare a contribuit la dezvoltarea unui set complex de competențe profesionale, adaptate cerințelor educației moderne.

Prin utilizarea platformei LIVRESQ, cadrele didactice au dobândit capacitatea de:

- proiectare a lecțiilor digitale interactive;
- integrare a resurselor multimedia în procesul de predare;
- utilizare a evaluării formative prin instrumente digitale;
- personalizare a învățării în funcție de nivelul și ritmul fiecărui elev;
- dezvoltare a unor scenarii didactice centrate pe elev și pe învățarea activă.

Procesul de formare a favorizat schimbul de bune practici între profesori și consolidarea unei comunități profesionale orientate spre colaborare și inovare. Profesorii au experimentat metode moderne precum învățarea bazată pe proiecte, utilizarea resurselor interactive, gamificarea și evaluarea digitală, transferând aceste practici în activitatea curentă de la clasă.

Un alt rezultat important îl reprezintă creșterea încrederii cadrelor didactice în utilizarea tehnologiei educaționale. Dacă la început instrumentele digitale erau privite ca un element

complementar, în urma implementării proiectului acestea au devenit parte integrantă a procesului instructiv-educativ, contribuind la eficientizarea predării și la diversificarea strategiilor didactice.

În același timp, participarea la proiect a stimulat dezvoltarea profesională continuă și interesul profesorilor pentru identificarea și utilizarea unor noi resurse educaționale deschise, consolidând cultura organizațională a învățării permanente.

2. Impactul asupra motivației pentru învățare a elevilor

Una dintre cele mai importante schimbări observate în urma implementării proiectului EDUSHIFT este creșterea nivelului de implicare și participare activă a elevilor la activitățile didactice.

Lecțiile realizate în platforma LIVRESQ oferă un mediu de învățare atractiv, în care textul, imaginea, videoclipurile, animațiile și exercițiile interactive sunt integrate într-o experiență unitară. Această abordare facilitează înțelegerea conceptelor și transformă elevul din simplu receptor al informației într-un participant activ la procesul de învățare.

Elevii manifestă un interes mai ridicat pentru activitățile desfășurate în format digital deoarece acestea:

- permit explorarea autonomă a conținuturilor;
- oferă feedback imediat asupra rezultatelor;
- stimulează colaborarea și comunicarea;
- valorifică stiluri diferite de învățare;
- dezvoltă competențe digitale esențiale pentru integrarea profesională și socială.

Pentru elevii Liceului Tehnologic Malaxa, unde pregătirea profesională reprezintă o componentă fundamentală a formării, utilizarea resurselor digitale interactive contribuie la apropierea procesului educațional de realitățile tehnologice ale pieței muncii. Lecțiile digitale facilitează înțelegerea proceselor tehnice și permit simularea unor situații practice, sporind relevanța învățării.

De asemenea, accesul permanent la materialele realizate în LIVRESQ permite reluarea informațiilor și învățarea în ritm propriu, aspect deosebit de important pentru recuperarea decalajelor și pentru sprijinirea elevilor cu niveluri diferite de pregătire.

3. Dezvoltarea unei culturi instituționale orientate spre inovare

Implementarea proiectului EDUSHIFT a avut efecte pozitive și la nivel organizațional. Profesorii au devenit promotori ai utilizării tehnologiei în educație, iar colaborarea dintre membrii colectivului s-a intensificat prin schimbul de resurse digitale și prin realizarea unor lecții interdisciplinare.

În cadrul liceului s-a consolidat o cultură bazată pe:

- inovare pedagogică;
- colaborare profesională;
- învățare continuă;

utilizarea responsabilă și eficientă a tehnologiei;

orientarea activității didactice către nevoile reale ale elevilor.

Integrarea lecțiilor digitale în activitatea curentă contribuie la creșterea calității actului educațional și la dezvoltarea imaginii instituției ca școală modernă, adaptată provocărilor transformării digitale.

Concluzii

Proiectul **EDUSHIFT – Pedagogie digitală prin lecții LIVRESQ** reprezintă o investiție strategică în dezvoltarea capitalului uman și în modernizarea procesului educațional la Liceul Tehnologic Malaxa Zărnești.

Impactul implementării se reflectă atât în dezvoltarea competențelor digitale și pedagogice ale cadrelor didactice, cât și în creșterea motivației, implicării și autonomiei elevilor în procesul de învățare. Lecțiile interactive, metodele moderne de predare și utilizarea tehnologiei au creat un mediu educațional dinamic și incluziv, în care elevii sunt încurajați să participe activ, să gândească critic și să își dezvolte competențele necesare societății cunoașterii.

Prin valorificarea rezultatelor proiectului și extinderea utilizării resurselor digitale în toate disciplinele, Liceul Tehnologic Malaxa Zărnești își consolidează statutul de instituție educațională orientată spre excelență, inovare și formarea unor absolvenți pregătiți să răspundă cerințelor unei economii și societăți aflate într-o continuă transformare.

BIBLIOGRAFIE:

1. Michael B. Horn, Heather Staker- *Blended: Using Disruptive Innovation to Improve Schools*.
2. Judith V. Boettcher, Rita-Marie Conrad -*The Online Teaching Survival Guide (The Online Teaching Survival Guide: Simple and Practical Pedagogical Tips)*.

<https://pedagogiedigitala.ub.ro/>

LIVRESQ Companion

<https://companion.livresq.com/>

COORDONATELE SCHIMBĂRII ÎN DIDACTICA SPECIALITĂȚII ÎN ALIMENTAȚIE PUBLICĂ

Profesor Dobre Laura
Liceul Tehnologic "Malaxa"

Societatea contemporană este caracterizată de schimbări rapide în toate domeniile de activitate, inclusiv în sectorul alimentației publice. Dezvoltarea tehnologiilor moderne, diversificarea cerințelor consumatorilor, globalizarea pieței și accentul tot mai mare pus pe siguranța alimentară determină transformări semnificative în pregătirea profesională a viitorilor specialiști. În acest context, didactica specialității în alimentație publică trebuie să se adapteze permanent pentru a răspunde exigențelor actuale și pentru a forma resurse umane competente, capabile să se integreze eficient pe piața muncii.

Didactica specialității reprezintă ansamblul principiilor, metodelor și strategiilor prin care sunt organizate și desfășurate activitățile instructiv-educative specifice unui domeniu profesional. În cazul alimentației publice, aceasta urmărește formarea competențelor necesare pregătirii, servirii și gestionării produselor și serviciilor alimentare. Schimbările produse în ultimii ani au determinat redefinirea obiectivelor educaționale și apariția unor noi coordonate care influențează procesul de predare-învățare-evaluare.

Una dintre cele mai importante coordonate ale schimbării în didactica specialității în alimentație publică este orientarea către formarea competențelor profesionale. Dacă în modelul tradițional accentul era pus în principal pe acumularea și reproducerea informațiilor, în prezent se urmărește dezvoltarea capacității elevilor de a aplica cunoștințele în situații reale de muncă.

Abordarea bazată pe competențe presupune integrarea cunoștințelor teoretice cu deprinderile practice și cu atitudinile necesare exercitării profesiei. Astfel, elevul nu trebuie doar să cunoască rețete, tehnologii culinare sau norme de igienă, ci să fie capabil să utilizeze aceste cunoștințe în activitatea profesională, să ia decizii corecte și să rezolve problemele apărute în cadrul procesului de producție și servire.

Această schimbare de perspectivă contribuie la formarea unor absolvenți mai bine pregătiți pentru cerințele actuale ale pieței muncii și favorizează integrarea rapidă a acestora în domeniul profesional.

Transformările din educație au determinat și diversificarea strategiilor de predare. Profesorul nu mai este singura sursă de informații, ci devine un organizator și facilitator al procesului de învățare. Rolul său este de a crea situații educaționale care să stimuleze participarea activă a elevilor și să favorizeze învățarea prin experiență.

Metodele moderne utilizate în predarea disciplinelor de specialitate includ învățarea prin proiecte, studiul de caz, rezolvarea de probleme, simulările profesionale și activitățile de lucru în echipă. Aceste metode permit elevilor să își dezvolte autonomia, creativitatea și capacitatea de colaborare.

De exemplu, în cadrul unui proiect privind organizarea unui eveniment gastronomic, elevii pot planifica meniul, calcula costurile, stabili necesarul de materii prime și organiza activitatea de servire. Prin astfel de activități, procesul de învățare devine mai atractiv și mai apropiat de realitatea profesională.

O coordonată esențială a schimbării o reprezintă digitalizarea educației. Evoluția tehnologiilor informaționale a creat oportunități noi pentru procesul de formare profesională în alimentația publică. Utilizarea platformelor educaționale, a aplicațiilor interactive și a resurselor multimedia contribuie la creșterea eficienței actului didactic.

Materialele video, tururile virtuale ale unităților de alimentație publică, demonstrațiile online și simulările digitale facilitează înțelegerea unor procese tehnologice complexe și permit accesul rapid la informații actualizate. De asemenea, elevii pot utiliza programe informatice pentru calculul valorii nutritive a preparatelor, pentru gestionarea stocurilor sau pentru elaborarea meniurilor.

Competențele digitale au devenit o componentă importantă a profilului profesional al lucrătorilor din alimentația publică, iar școala are responsabilitatea de a pregăti elevii pentru utilizarea eficientă a tehnologiilor moderne în activitatea lor viitoare.

Specificul domeniului alimentației publice impune o pregătire practică solidă. Din acest motiv, una dintre direcțiile fundamentale ale schimbării este consolidarea dimensiunii aplicative a procesului educațional. Învățarea experiențială permite elevilor să dobândească deprinderi profesionale autentice prin participarea directă la activități specifice meseriei.

Laboratoarele tehnologice, atelierele culinare și stagiile de practică desfășurate în restaurante, hoteluri sau unități de catering oferă oportunități valoroase de dezvoltare profesională. În cadrul acestor activități, elevii învață să utilizeze echipamente moderne, să respecte normele de siguranță alimentară și să gestioneze eficient procesele de producție.

Contactul direct cu mediul profesional contribuie la dezvoltarea responsabilității, disciplinei și spiritului de inițiativă, calități indispensabile pentru viitorii specialiști.

Adaptarea curriculumului la cerințele pieței muncii

Schimbările din domeniul alimentației publice impun actualizarea permanentă a conținuturilor curriculare. Tendințele actuale, precum alimentația sănătoasă, gastronomia internațională, sustenabilitatea și reducerea risipei alimentare, trebuie reflectate în programele de formare profesională.

Curriculumul modern urmărește dezvoltarea unor competențe relevante pentru angajatori și promovează flexibilitatea profesională. Astfel, elevii sunt familiarizați cu noile tehnologii culinare, cu standardele de calitate și cu principiile managementului modern al serviciilor alimentare.

Parteneriatele dintre școli și agenții economici joacă un rol esențial în acest proces. Colaborarea cu mediul de afaceri permite identificarea competențelor solicitate de angajatori și adaptarea ofertei educaționale la realitățile economice.

În prezent, succesul profesional nu depinde exclusiv de nivelul competențelor tehnice. Angajatorii acordă o importanță tot mai mare competențelor transversale, precum comunicarea, lucrul în echipă, gestionarea conflictelor, gândirea critică și capacitatea de adaptare.

În alimentația publică, relația cu clienții și colaborarea eficientă între membrii echipei sunt esențiale pentru asigurarea calității serviciilor. Din acest motiv, activitățile educaționale trebuie să favorizeze dezvoltarea acestor competențe prin proiecte de grup, jocuri de rol, simulări și activități practice.

Totodată, formarea unei culturi profesionale solide presupune cultivarea valorilor etice, a respectului față de consumator, a responsabilității și a respectării normelor profesionale. Aceste aspecte contribuie la dezvoltarea unei atitudini profesionale mature și responsabile.

Schimbările din didactica specialității au influențat și modalitățile de evaluare. Evaluarea modernă depășește simpla verificare a cunoștințelor și urmărește aprecierea nivelului de dezvoltare a competențelor profesionale.

Pe lângă testele tradiționale, sunt utilizate metode alternative precum portofoliul, proiectul, observarea sistematică, autoevaluarea și evaluarea practică. Aceste instrumente oferă o imagine mai completă asupra progresului elevului și permit identificarea punctelor forte și a aspectelor care necesită îmbunătățire.

Coordonatele schimbării în didactica specialității în alimentație publică reflectă necesitatea adaptării educației profesionale la transformările economice, tehnologice și sociale ale lumii contemporane. Trecerea la învățarea centrată pe competențe, utilizarea metodelor moderne de predare, integrarea tehnologiilor digitale, consolidarea pregătirii practice și dezvoltarea competențelor transversale reprezintă direcții fundamentale ale modernizării procesului educațional.

Prin implementarea acestor schimbări, școala profesională și tehnică își consolidează rolul de furnizor de competențe relevante pentru piața muncii și contribuie la formarea unor specialiști capabili să răspundă cerințelor tot mai complexe ale domeniului alimentației publice. În acest fel, educația devine un factor esențial al dezvoltării profesionale și al creșterii calității serviciilor oferite în sectorul alimentației publice.

DIGITALIZAREA EDUCAȚIEI ȘI IMPACTUL ASUPRA DIDACTICII SPECIALITĂȚII

Profesori Ghinea Elena și Itigan Cătălina
Colegiul Tehnic "Simion Mehedinți" Codlea

În contextul transformărilor rapide din societatea contemporană, educația este nevoită să răspundă unor cerințe tot mai complexe. Dezvoltarea tehnologiei, accesul rapid la informație și schimbările de pe piața muncii au determinat o reconsiderare a modului în care se realizează procesul de predare și învățare. În acest context, didactica specialității, ca domeniu care studiază metodele și strategiile de predare specifice diferitelor discipline, se află într-un proces continuu de schimbare și adaptare. Coordonatele schimbării în didactica specialității vizează modernizarea conținuturilor, centrarea pe elev, utilizarea tehnologiilor digitale și dezvoltarea competențelor necesare secolului XXI.

Una dintre cele mai importante coordonate ale schimbării în didactica specialității este trecerea de la învățământul centrat pe profesor la învățământul centrat pe elev. Această schimbare presupune adaptarea activităților didactice la nevoile, interesele și ritmul de învățare al fiecărui elev. Profesorul nu mai este doar un furnizor de informații, ci devine facilitator al învățării, ghid și mentor. El creează situații de învățare care stimulează gândirea critică, creativitatea și capacitatea de rezolvare a problemelor. Elevii sunt încurajați să participe activ, să formuleze opinii, să colaboreze și să își asume responsabilitatea pentru propriul progres. În acest context, metodele interactive, precum învățarea prin proiecte, studiul de caz, brainstormingul, dezbaterile sau învățarea prin cooperare, capătă o importanță tot mai mare.

Integrarea tehnologiei în procesul didactic reprezintă una dintre cele mai importante direcții de modernizare a educației contemporane. Dezvoltarea rapidă a tehnologiilor informației și comunicațiilor a schimbat modul în care elevii învață, comunică și accesează informațiile, determinând școala să se adapteze noilor realități. În cadrul didacticii specialității, utilizarea tehnologiei nu mai este privită doar ca un element suplimentar al predării, ci ca un instrument esențial pentru eficientizarea și diversificarea procesului de învățare.

Tehnologia oferă profesorilor posibilitatea de a crea experiențe educaționale interactive și atractive, care stimulează implicarea activă a elevilor. Folosirea prezentărilor multimedia, a videoclipurilor educaționale, a animațiilor și a simulărilor digitale facilitează înțelegerea unor concepte complexe și contribuie la creșterea interesului pentru disciplina studiată. De exemplu, în domeniile tehnice și științifice, simulările virtuale permit observarea unor procese care ar fi dificil sau imposibil de realizat în condițiile obișnuite ale clasei.

Un alt avantaj important al integrării tehnologiei este accesul rapid la o cantitate vastă de informații și resurse educaționale. Platformele online, bibliotecile digitale, cursurile electronice și aplicațiile educaționale oferă elevilor oportunitatea de a învăța în ritmul propriu și de a aprofunda anumite teme în funcție de interesele și nevoile lor. Astfel, procesul educațional devine mai flexibil și mai bine adaptat diferențelor individuale dintre elevi.

Tehnologia susține, de asemenea, dezvoltarea învățării colaborative. Prin intermediul platformelor educaționale și al aplicațiilor de comunicare, elevii pot lucra împreună la proiecte, pot schimba idei și pot participa la activități de grup chiar și atunci când nu se află în același spațiu fizic. Acest lucru contribuie la dezvoltarea competențelor de comunicare, cooperare și rezolvare a problemelor, competențe esențiale pentru integrarea în societatea actuală.

În ceea ce privește evaluarea, instrumentele digitale permit realizarea unor forme moderne de verificare a cunoștințelor. Testele online, chestionarele interactive și platformele de evaluare oferă feedback imediat atât elevilor, cât și profesorilor. Acest aspect facilitează identificarea dificultăților de învățare și adoptarea unor măsuri remediale într-un timp scurt. În plus, evaluarea digitală contribuie la obiectivitatea procesului de apreciere și la economisirea timpului destinat corectării lucrărilor.

Integrarea tehnologiei are un rol important și în dezvoltarea competențelor digitale, considerate astăzi competențe-cheie pentru cetățenii secolului XXI. Elevii învață să utilizeze responsabil informațiile din mediul online, să selecteze surse credibile, să comunice eficient prin mijloace digitale și să folosească diferite aplicații pentru rezolvarea sarcinilor de lucru. Aceste competențe sunt indispensabile atât pentru continuarea studiilor, cât și pentru integrarea pe piața muncii.

Cu toate avantajele sale, utilizarea tehnologiei în educație presupune și anumite provocări. Profesorii trebuie să beneficieze de formare continuă pentru a utiliza eficient noile instrumente digitale, iar instituțiile de învățământ trebuie să asigure infrastructura necesară desfășurării activităților moderne. De asemenea, este important ca tehnologia să fie utilizată într-un mod echilibrat, ca mijloc de sprijin al procesului educațional și nu ca scop în sine.

În concluzie, integrarea tehnologiei în procesul didactic reprezintă o coordonată fundamentală a schimbării în didactica specialității. Prin utilizarea adecvată a resurselor digitale, procesul de predare-învățare devine mai interactiv, mai accesibil și mai eficient, contribuind la formarea unor elevi autonomi, competenți și pregătiți pentru provocările societății moderne.

Educația modernă pune accent nu doar pe acumularea de cunoștințe, ci și pe dezvoltarea competențelor. În didactica specialității, această schimbare presupune proiectarea activităților de învățare astfel încât elevii să poată aplica informațiile în contexte reale. Competențele-cheie promovate de sistemele educaționale moderne includ competențele de comunicare, competențele digitale, spiritul

antreprenorial, capacitatea de învățare pe tot parcursul vieții, gândirea critică și competențele sociale și civice.

Prin urmare, profesorul trebuie să creeze contexte de învățare autentice, care să permită transferul cunoștințelor în situații practice și să contribuie la dezvoltarea autonomiei elevilor.

Schimbările din didactica specialității se reflectă și în domeniul evaluării. Dacă în trecut evaluarea avea un caracter predominant sumativ și urmărea verificarea cunoștințelor memorate, în prezent se acordă o atenție sporită evaluării formative. Evaluarea modernă are rolul de a sprijini învățarea și de a oferi feedback permanent elevilor. Sunt utilizate metode diverse, precum portofoliul educațional, proiectele, autoevaluarea, evaluarea între colegi și testele digitale interactive. Prin aceste metode, elevii devin conștienți de propriul progres și își dezvoltă capacitatea de autoreglare a procesului de învățare. De asemenea, evaluarea este orientată către aprecierea competențelor și a performanțelor reale, nu doar către verificarea reproducerii informațiilor.

Transformările actuale impun redefinirea rolului profesorului. Acesta trebuie să fie un profesionist reflexiv, capabil să se adapteze permanent la noile cerințe educaționale. Formarea continuă și dezvoltarea profesională reprezintă condiții esențiale pentru asigurarea calității actului didactic. Profesorul modern utilizează metode inovatoare, integrează tehnologia, promovează colaborarea și susține dezvoltarea competențelor necesare pentru integrarea elevilor în societatea cunoașterii. În plus, el trebuie să creeze un climat educațional bazat pe respect, comunicare și incluziune.

Coordonatele schimbării în didactica specialității reflectă necesitatea adaptării educației la provocările lumii contemporane. Centrarea pe elev, integrarea tehnologiei, orientarea către competențe, modernizarea evaluării și redefinirea rolului profesorului reprezintă direcții fundamentale ale transformării procesului didactic. Aceste schimbări contribuie la creșterea calității educației și la formarea unor persoane capabile să învețe continuu, să se adapteze la schimbări și să participe activ la dezvoltarea societății. Astfel, didactica specialității devine un instrument esențial pentru pregătirea elevilor în vederea integrării eficiente într-o lume aflată într-o permanentă evoluție.

BIBLIOGRAFIE

1. Cerghit, I. (2006). *Metode de învățământ*. București: Editura Polirom.
2. Cucoș, C. (2014). *Pedagogie*. Iași: Editura Polirom.
3. Ionescu, M., & Radu, I. (coord.) (2001). *Didactica modernă*. Cluj-Napoca: Editura Dacia.
4. Joița, E. (2008). *Instruirea constructivistă*. București: Editura Didactică și Pedagogică.
5. Pânișoară, I.-O. (2015). *Profesorul de succes*. Iași: Editura Polirom.

SECUENCIA DIDÁCTICA - LA ADOLESCENCIA

Profesor Langa Magdalena
Colegiul Național "Unirea" Brașov

Introducción: Contesta: ¿Qué representa para ti la adolescencia / ser adolescente?

Presentar el vocabulario del ámbito de la adolescencia

Relaciona las palabras con su definición:

	La adolescencia		Crecimiento o mejora de un aspecto físico, intelectual o moral
	La niñez		Persona que está en la adolescencia
	El adolescente		Acción y resultado de pasar de un estado o modo de ser a otro distinto
	El niño		Edad que sucede a la niñez y que transcurre desde la pubertad hasta el pleno desarrollo
	El desarrollo		Situar algo dentro de unas determinadas características o condiciones
	Enmarcar		Persona que tiene pocos años
	La transición		Período de la vida humana que se extiende desde el nacimiento hasta la pubertad

Leer el texto *LA ADOLESCENCIA*

La adolescencia es un período en el desarrollo biológico, psicológico, sexual y social inmediatamente posterior a la niñez y que comienza con la pubertad. Es un período vital entre la pubertad y la edad adulta, su rango de duración varía según las diferentes fuentes y opiniones médicas, científicas y psicológicas, generalmente se enmarca su inicio entre los 10 y 12 años, y su finalización a los 19 o 20.

La adolescencia es principalmente una época de cambios. Es la etapa que marca el proceso de transformación del niño en adulto, es un período de transición que tiene características peculiares. Se llama adolescencia, porque sus protagonistas son jóvenes que aún no son adultos pero que ya no son niños. Es una etapa de descubrimiento de la propia identidad.

Estos que adolecen esta transición es una etapa de descubrimiento de la propia identidad.

El adolescente está en camino medio entre la edad adulta y la infancia en lo que hace referencia a la vivencia de sus emociones estando presente una mezcla singular de sus comportamientos.

Todavía tiene una forma de manifestar sus deseos mediante una emotividad exacerbada o con la espontaneidad propia de la infancia, pero ya empieza a actuar de una manera sutil en las interacciones o con una cierta represión relativa de sus emociones tal como hace el adulto.

III. Explotar el texto

A. Comprensión lectora

Contesta las preguntas eligiendo la respuesta correcta o respondiendo de manera libre a la(s) pregunta(s) formulada(s).

1. La adolescencia es un período en el desarrollo:
a. biológico y social b. psicológico y social c. biológico, psicológico, sexual y social
2. La adolescencia es un período inmediatamente posterior a la.....
3. Su inicio se enmarca entre los:
a. 6 y 12 años b. 10 y 12 años c. 19 o 20 años
4. Su finalización es a los:
a. 12 años b. 10 años c. 19 o 20 años
5. La adolescencia es principalmente una época de
6. Es la etapa que marca el proceso de transformación:
a. del niño en adulto b. del adulto en viejo
7. ¿Por qué se llama adolescencia?
8. Es una etapa de descubrimiento
a. del mundo b. de la propia identidad c. del universo
9. El adolescente está en camino medio entre la edad y la
10. Hay una mezcla de sus
a. ideas b. pensamientos c. comportamientos
11. Los deseos se manifiestan mediante una emotividad exacerbada.
a. Verdadero b. Falso

B. Léxico

- 1. ¿Cuáles de las siguientes palabras caracterizan: a. la niñez b. la adolescencia?*

Agrúpalas.

Pensamiento abstracto, Rebeldía, Inocencia, Desarrollo cognitivo, Preferencia para los cuentos, Juguetes, Atención prestada al mundo exterior, Cambios físicos, Socialización, Pensamiento concreto, Canciones infantiles, Juegos, Sentimiento de incompreensión, Emotividad exacerbada,

Admiración hacia los padres, Búsqueda de la identidad, Necesidad del buen ejemplo de los padres, Desarrollo del sentido de si mismo, Personas tremendamente imitativas, Conflicto entre padres e hijos

LA NIÑEZ	LA ADOLESCENCIA
----------	-----------------

2. Sinónimos (en grupos)

Escribe el/los sinónimo(s) de las siguientes palabras: la adolescencia, la niñez, el adolescente, el niño, el desarrollo, enmarcar, el inicio, la finalización, el cambio, la etapa, adulto, peculiar, el descubrimiento, la mezcla, singular, el deseo, la espontaneidad, la rebeldía, rebelde . **Si necesitas ayuda, consulta el cuadro :**

el período	el joven	el bebé, el peque
la naturalidad	especial, particular,	desobediente, indisciplinado
encuadrar	el afán, el anhelo	la terminación
el comienzo	la infancia	la unión, la combinación
mayor, grande	la desobediencia, la indisciplina	la transformación, la modificación
característico, especial, particular	el crecimiento, el aumento	la pubertad, la juventud
el encuentro , el hallazgo		

3. Antónimos(en pareja)

Busca (en la segunda columna) los antónimos de las palabras que aparecen en la primera columna:

La adolescencia	el fin
El adolescente	el comienzo
El niño	la disminución, la reducción
El desarrollo	sumiso, dócil
El inicio	el adulto, el viejo
La finalización	la sumisión

	Peculiar		la vejez
	La rebeldía		común
	Rebelde		el anciano

IV. Comprensión auditiva / Expresión oral

Relaciones familiares

Escucha la canción HIJO DE MI VIDA, HIJA DE MI AMOR

(https://www.youtube.com/watch?v=LCiW6hX0Rsw&list=RDLCiW6hX0Rsw&start_radio=1)

¿A quién crees que representan las dos personas que cantan?

¿Qué quieren decir las palabras “En el fin del mundo, en cualquier rincón, hijo de mi alma, tú sabes que estoy yo”?

¿Estás de acuerdo con las siguientes afirmaciones:

Los padres están al lado de sus hijos en los momentos felices y en los momentos tristes

Los padres dan vida, amor, todo lo que pidan a sus hijos.

No hay amor más intenso en el mundo que el de los padres.

Los padres estarán siempre en el alma de sus hijos.

¿Cómo es la relación con tus padres? Justifica tu respuesta.

Menciona lo que más te gusta de tus padres.

Menciona lo que menos te gusta de tus padres.

¿Tienes hermanos? ¿Cómo es tu relación con ellos? Justifica tu respuesta.

B. Desarrollo personal (para los alumnos de nivel intermedio / avanzado)

¿Qué cosas te gustaba hacer cuando eras pequeño?

¿Qué cosas te gusta hacer ahora?

¿Tienes amigos? ¿Qué representa para ti un buen amigo?

Menciona las actividades que realizas fuera del ámbito familiar.

Menciona los problemas que tienes actualmente.

C. Citas (para los alumnos de nivel avanzado)

Expresa tu punto de vista sobre las siguientes citas:

Los jóvenes hoy en día son unos tiranos. Contradicen a sus padres, devoran su comida, y le faltan al respeto a sus maestros. (Sócrates)

Cuanto más felices son los tiempos más pronto pasan.

No hay libro tan malo del que no se pueda aprender algo bueno.

4. Si usted quiere que sus hijos tengan los pies sobre la tierra, colóqueles alguna responsabilidad sobre los

hombros.

5. Vive de tal manera que, cuando tus hijos piensen en justicia, cariño e integridad, piensen en ti.

6. No hay nada más hermoso que un padre llegue a convertirse en amigo de sus hijos, cuando éstos lleguen a

perderle el temor pero no el respeto.

VI. Evaluación

Comenta, en una redacción de 150 palabras el refrán: *Solo la virtud puede traer la felicidad, no el dinero.*

ANEXA 1 – Definiciones

1	La adolescencia	Edad que sucede a la niñez y que transcurre desde la pubertad hasta el pleno desarrollo
2	La niñez	Período de la vida humana que se extiende desde el nacimiento hasta la pubertad
3	El adolescente	Persona que está en la adolescencia
4	El niño	Persona que tiene pocos años
5	El desarrollo	Crecimiento o mejora de un aspecto físico, intelectual o moral
6	Enmarcar	Situar algo dentro de unas determinadas características o condiciones
7	La transición	Acción y resultado de pasar de un estado o modo de ser a otro distinto

ANEXA 2 - Características

LA NIÑEZ - características	LA ADOLESCENCIA - características
-----------------------------------	--

	
Inocencia Admiración hacia los padres Pensamiento concreto Canciones infantiles Juegos ; Juguetes Preferencia para los cuentos Personas tremendamente imitativas Necesidad del buen ejemplo de los padres	Conflicto entre padres e hijos Pensamiento abstracto Atención prestada al mundo exterior; Rebeldía Cambios físicos Socialización Desarrollo cognitivo Desarrollo del sentido de si mismo Búsqueda de la identidad Sentimiento de incomprensión Emotividad exacerbada

ANEXA 3 – Sinónimos

La adolescencia	la pubertad, la juventud
La niñez	la infancia
El adolescente	el joven
El niño	el bebé, el peque
El desarrollo	el crecimiento, el aumento
Enmarcar	encuadrar
El inicio	el comienzo
La finalización	la terminación
El cambio	la transformación, la modificación

La etapa	el período
Adulto	mayor, grande
Peculiar	característico, especial, particular
El descubrimiento	el encuentro , el hallazgo
La mezcla	la unión, la combinación
Singular	especial, particular
El deseo	el afán, el anhelo
La espontaneidad	la naturalidad
La rebeldía	la desobediencia, la indisciplina
Rebelde	desobediente, indisciplinado

ANEXA 4 - Antónimos

La adolescencia	la vejez
El adolescente	el anciano
El niño	el adulto, el viejo
El desarrollo	la disminución, la reducción
El inicio	el fin
La finalización	el comienzo
Peculiar	común
La rebeldía	la sumisión
Rebelde	sumiso, dócil

PEDAGOGIA DIGITALĂ ÎN LICEU: DE LA CONSUMUL TEHNOLOGIEI LA CREAREA DE RESURSE EDUCAȚIONALE DESCHISE (RED) CU LIVRESQ

Profesor Lipan Maria-Ioana
Liceul Tehnologic „Malaxa”, Zărnești – Brașov

Transformarea digitală a educației impune adoptarea unor instrumente moderne, capabile să răspundă cerințelor și stilurilor de învățare ale generației actuale de elevi. Participarea la programul de formare „Pedagogie Digitală” a facilitat dezvoltarea competențelor necesare integrării eficiente a tehnologiei în procesul instructiv-educativ. În acest context, editorul LIVRESQ s-a dovedit a fi un instrument valoros pentru proiectarea și realizarea resurselor educaționale digitale, fiind utilizat în elaborarea lecției digitale „Oțeluri”. Lucrarea prezintă repere teoretice privind pedagogia digitală, evidențiază avantajele utilizării platformei LIVRESQ și ilustrează aplicarea practică a acesteia în activitatea didactică prin crearea unei Resurse Educaționale Deschise (RED).

1. Pedagogia digitală – o necesitate a educației contemporane

Societatea actuală este caracterizată de accesul rapid la informație și de dezvoltarea accelerată a tehnologiilor digitale. În acest context, școala trebuie să își adapteze metodele și strategiile didactice pentru a răspunde nevoilor elevilor. Pedagogia digitală reprezintă ansamblul principiilor, metodelor și instrumentelor prin care tehnologia este integrată în procesul educațional pentru a îmbunătăți învățarea și participarea elevilor.

Utilizarea tehnologiilor digitale permite crearea unor experiențe de învățare interactive, accesibile și personalizate. Profesorul nu mai este doar furnizor de informații, ci devine facilitator și ghid al procesului de învățare. Elevii sunt încurajați să exploreze, să colaboreze și să construiască propriile cunoștințe folosind resurse digitale variate. Transformarea digitală a educației reprezintă una dintre cele mai importante provocări și oportunități ale școlii contemporane. Elevii de liceu fac parte din generația digitală, fiind obișnuiți să utilizeze dispozitive inteligente, aplicații și platforme online în activitățile lor zilnice.

În acest context, procesul educațional trebuie să răspundă noilor nevoi de învățare prin integrarea unor instrumente moderne care să faciliteze accesul la informație, colaborare și dezvoltarea competențelor digitale.

2. Editorul LIVRESQ – resursă modernă pentru crearea lecțiilor digitale

LIVRESQ este o platformă educațională românească ce permite realizarea de lecții interactive și resurse educaționale digitale. Interfața intuitivă oferă posibilitatea integrării textelor, imaginilor,

videoclipurilor, animațiilor și exercițiilor interactive într-un singur material educațional. Un avantaj important al editorului îl reprezintă posibilitatea accesării lecțiilor de pe diferite dispozitive, ceea ce facilitează învățarea atât în clasă, cât și în afara acesteia. În plus, resursele create pot fi actualizate și reutilizate cu ușurință, contribuind la eficientizarea activității profesorului.

3. Experiența personală în cadrul programului de formare Pedagogie Digitală

În anul școlar 2025–2026, am participat la programul de formare Pedagogie Digitală, experiență care a avut un impact semnificativ asupra modului în care proiectez și desfășor activitățile didactice. Pe parcursul formării am învățat să utilizez editorul LIVRESQ pentru realizarea unor lecții interactive și am descoperit modalități prin care elevii pot fi implicați activ în procesul de învățare.

4. Studiu de caz – lecția „Oțeluri” realizată în LIVRESQ

În cadrul programului de formare, am elaborat lecția digitală „Oțeluri”, în format RED, ulterior publicată în biblioteca LIVRESQ. Aceasta poate fi accesată la următorul link:

<https://library.livresq.com/details/69011f8dae035300097e3349>

Tema este una importantă pentru elevii din învățământul tehnologic, deoarece oferă informații despre clasificarea, proprietățile și domeniile de utilizare ale oțelurilor. Lecția a fost structurată astfel încât să combine informațiile teoretice cu activități practice și elemente multimedia.

Conținutul a inclus definiția și clasificarea oțelurilor, proprietățile acestora, domeniile de utilizare și exemple din industrie. Lecția a fost organizată în secțiuni logice și a inclus imagini, scheme, materiale video și exerciții interactive. Prin intermediul acestora, elevii au putut identifica tipurile de oțeluri, au analizat proprietățile acestora și au aplicat cunoștințele în contexte practice.

Obiecte din oțel.

Există mai mult de 3.500 de **tipuri de oțel** cu multe proprietăți fizice și chimice diferite. Cu rezistența excepțională, flexibilitatea și reciclabilitatea sa, oțelul este utilizat în elemente ale vieții de zi cu zi. Câteva dintre industriile pentru care **oțelul** este esențial sunt: industria transportului (căi ferate, piese pentru mașini), industria construcției (poduri, porți, carcase), producerea de aparate de uz casnic.

Oțelul - materialul care a schimbat lumea:

2. Clasificarea oțelurilor

Oțelurile se clasifică după mai multe criterii:

a) După conținutul de carbon:

Tip oțel	Conținut C	Exemple	Utilizare
Oțeluri moi	< 0,25% C	OL37	Tevi, structuri metalice
Oțeluri semidure	0,25–0,6% C	OLC45	Arbori, roți dințate
Oțeluri dure	> 0,6% C	OLC70	Scule, resorturi

b) După destinație:

- > Oțeluri pentru construcții (ex: OL)
- > Oțeluri pentru scule (ex: Oțel rapid)

Utilizarea platformei LIVRESQ a permis realizarea unor activități de autoevaluare și oferirea unui feedback imediat. Feedback-ul primit de la elevi a evidențiat utilitatea lecției și caracterul său atractiv. Elevii au manifestat interes crescut pentru lecție, iar gradul de implicare a fost superior celui observat în cadrul activităților tradiționale. Experiența a demonstrat că resursele educaționale digitale pot contribui semnificativ la creșterea motivației pentru învățare și la consolidarea cunoștințelor.

Chestionar: Joc Interactiv

Trage elementele în spațiile potrivite.

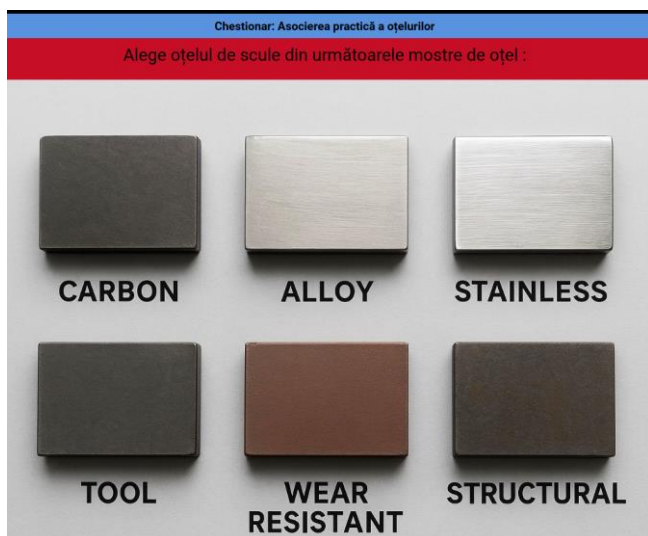
La fabricarea frezelor se folosește un oțel **OSC10**, iar la fabricarea pieselor supuse la șocuri se folosește un oțel **34CrNiMo6**.

Verifică

Trage elementele în spațiile potrivite.

Un oțel carbon de calitate este **OLC45**, iar un oțel de construcții este **OL37**.

Răspuns corect.

Concluzii: Pedagogia digitală reprezintă una dintre direcțiile fundamentale ale modernizării educației. Integrarea tehnologiei în activitatea didactică nu constituie un scop în sine, ci un mijloc de a crea experiențe de învățare relevante și atractive pentru elevi. Utilizarea editorului LIVRESQ a demonstrat beneficiile resurselor educaționale digitale asupra calității procesului instructiv-educativ iar tehnologia poate transforma procesul de învățare într-o experiență mai atractivă, mai eficientă și mai apropiată de nevoile elevilor de astăzi.

BIBLIOGRAFIE:

1. Materialele programului de formare „Pedagogie Digitală”, 2025-2026
 2. Platforma LIVRESQ
 3. Ministerul Educației – Repere privind dezvoltarea competențelor digitale în educație
 4. Olguța - Laura Spornic, Mariana Constantin, Ion Neagu, Aurel Ciocîrlea -Vasilescu, 2019.
- Manual: Lăcătușărie generală, Clasa a IX-a. Editura CD PRESS

IMPORTANȚA UTILIZĂRII PLATFORMELOR DE ÎNVĂȚARE ÎN DEZVOLTAREA FORMATULUI BLENDED-LEARNING, ÎN PROCESUL EDUCATIONAL

Profesor învățământ primar OLTEAN LIGIA ADELA
Liceul Tehnologic "Malaxa"

Blended learning-ul este un termen care descrie o modalitate de învățare mixtă, ce combină metodele de învățare tradiționale cu studiul independent obținând astfel o nouă metodologie hibridă de învățare. Această metodă nu este monotonă și îmbunătățește întotdeauna formarea, permite elevilor să se concentreze perioade mai lungi de timp, ceea ce duce la obținerea de progrese.

Metodele de formare combinate includ instrumente de predare care permit creativitatea în lecții și în subiectele propuse. De asemenea, lecțiile pot fi ușor personalizate, adaptate la nevoile și interesele elevilor iar profesorul poate să acorde o atenție diferită fiecărui elev.

Dacă acum câțiva ani mulți dintre noi nici nu ne puteam gândi că ne putem desfășura lecțiile folosind calculatorul, astăzi tehnologia a evoluat atât de mult încât ocupă toate domeniile de activitate și de la un simplu computer, acum avem adevărate sisteme de inteligență artificială. Mai mult decât atât, pandemia ne-a deschis această poartă către site-uri și aplicații care ne fac munca mai ușoară însă ne și ajută să păstrăm interesul elevilor crescut.

Prin utilizarea la clasă a platformelor educaționale, elevul de multe ori ajunge mai repede sau într-un alt mod la rezultatul anticipat de profesor, ceea ce este foarte benefic pentru demersul didactic, cunoștințele dobândite sunt mai temeinice, de lungă durată și este un stimulent pentru ca el să-și îmbunătățească performanțele la învățătură.

Pe de altă parte, toate platformele ajută elevii să devină participanții propriei învățări, ducând astfel la dezvoltarea motivației interne.

Avem elevi care doresc să exploreze acest domeniu al tehnologiilor IT, se folosesc de el și îl preferă în schimbul metodelor tradiționale, dar modul cum este folosit și este pus în valoare ține și de măiestria profesorului și felul cum fiecare profesor știe să îndeplinească metodele cu mijloacele didactice în reușita demersului didactic.

Din punctul de vedere al dezvoltării personale, prin metode de învățare noi și moderne se dezvoltă mecanismele de adaptare, emoții, aptitudini și abilități personale, motivația individuală, creativitatea și imaginea de sine.

Un alt aspect pozitiv în predarea-învățarea on-line era faptul că munca individuală în timpul cursurilor a oferit posibilitatea elevilor de a lucra într-un ritm propriu. Activitatea independentă presupune mai multă auto-disciplină, abilitate care este în formare la elevii din clasele primare. Vrând nevrând au dobândit un nivel de bază ori nivel avansat în gestionarea calculatorului.

Chiar și elevii din clasele primare au învățat să se logheze pe o platformă, să deschidă și să închidă aplicații, să primească și să trimită mesaje, să încarce și să salveze documente, să formateze un text.

S-au dezvoltat competențele digitale ale elevilor, competențele generale și specific prin utilizarea eficientă și în siguranță a internetului ca sursă de documentare.

Printre cele mai utilizate platforme educaționale:

Google Classroom este una dintre platformele recomandate de Ministerul Educației Naționale pentru lucrul online cu elevii.

Microsoft Teams este o platformă ce beneficiază de un spațiu de lucru bazat pe chat. Profesorii pot forma rapid clasele; pot împărtăși cu elevii materialele didactice; pot posta anunțuri; pot împărți clasele în grupuri mai mici pentru ca aceștia să poată lucra în grupuri la diverse proiecte; pot crea, distribui și evalua teste; pot transmite și evalua temele elevilor.

Edmodo este o platformă ce permite gestionarea claselor și a activităților de învățare, aceasta permițând și înscrierea părinților, facilitând în acest fel comunicarea mai eficientă a celor 3 părți implicate. Numărul de activități premise părinților este însă limitat. Edmodo este o platformă gratuită, accesibilă de pe orice fel de dispozitiv și permite profesorilor și elevilor să transmită documente de lucru sau chestionare, să discute despre activitățile educaționale, teste sau alte informații esențiale în funcționarea unei clase.

Easyclass este și ea pe lista cu platforme educaționale online pentru elevi recomandată de MEN. Platforma poate fi utilizată în mod gratuit, are o interfață intuitivă, asemănătoare cu cea a Facebook și le oferă profesorilor posibilitatea de a transmite teme și de a le reaminti de evenimente esențiale precum predarea temelor sau apropierea unor teste.

Intuitext oferă gratuit 2 platforme educaționale online pentru elevi. Școala Intuitext este dedicată profesorilor și elevilor din ciclul primar și gimnazial și poate fi folosită atât pentru învățare, cât și pentru evaluare.

Aplicația Zoom este una dintre cele mai utilizate pentru comunicarea în timp real. În varianta gratuită permite organizarea orelor cu până la 500 de participanți. Profesorii și elevii au posibilitatea de a interacționa în timp real, în mod video și permite și crearea unei table virtuale interactive.

Alte platforme de lucru sau în care se regăsesc materiale didactice, populare printre profesori și elevi, sunt: Kinderpedia, Digitaliada, myKoolio, Kidibot și Ask.

În condițiile actuale, lumea educației se află în fața unei evidențe de necontestat : astăzi nu ne mai aparține alegerea de a utiliza sau nu tehnologiile moderne în actul educativ. Acestea reprezintă un rezultat al evoluției civilizației umane și o condiție a realizării procesului educațional.

Folosind Internetul, atât profesorii cât și elevii au posibilitatea de a se documenta, de a explora o lume reală, dar și lumea virtuală, această spațiu contribuind la îmbunătățirea imaginației, a creativității, a anticipațiilor decizionale; contribuie la îmbogățirea vocabularului specific unui domeniu de interes; dezvoltă strategiile de procesare a informației, facilitează exersarea abilităților de comunicare în limbi străine.(Cerghit,2008,pp.93-95)

BIBLIOGRAFIE:

1. Munteanu, A. (2022) - *Beneficiile utilizării platformelor e-learning în predare-învățare*, lucrare publicată pe Didactic.ro.
2. Avram, M. (2021) - *E-learning: Concepte, Tehnologii, Aplicații*, Editura Universitară
3. Brut, M., (2006) *Instrumente pentru e-learning: Ghidul informatic al profesorului modern*, Editura Polirom, Iași;
4. Cerghit, I., (2008), „Sisteme de instruire alteranitive și complementare. Structuri, stiluri si strategii” Editur Polirom, București
5. <http://www.elearning.ro/scoala-romaneasca-incotro>
6. <http://www.elearning.ro/elearningromania>

COORDONATELE SCHIMBĂRII ÎN DIDACTICA SPECIALITĂȚII ÎN ERA INTELIGENȚEI ARTIFICIALE

Profesor Oratie Ramona
Liceul Tehnologic "Malaxa"

Introducere

Educația contemporană traversează una dintre cele mai importante perioade de transformare din istoria sa. Evoluția rapidă a tehnologiei, accesul aproape nelimitat la informație și dezvoltarea inteligenței artificiale au modificat profund modul în care oamenii învață, comunică și lucrează. În acest context, didactica specialității, care se ocupă de organizarea și eficientizarea procesului de predare și învățare a disciplinelor specifice unui anumit domeniu, trebuie să răspundă unor noi provocări și cerințe.

Consider că schimbările actuale nu vizează doar metodele de predare, ci și modul în care profesorii și elevii percep procesul educațional. Accentul nu mai este pus exclusiv pe transmiterea de informații, ci pe formarea unor competențe care să permită adaptarea la o societate aflată într-o continuă schimbare. În plus, apariția instrumentelor bazate pe inteligență artificială oferă oportunități semnificative pentru personalizarea și eficientizarea învățării.

Didactica specialității și necesitatea schimbării

Didactica specialității reprezintă domeniul pedagogic care studiază strategiile, metodele și mijloacele prin care conținuturile specifice unei discipline sunt transmise și însușite eficient. În trecut, procesul didactic era caracterizat în principal de predarea frontală, profesorul fiind considerat sursa principală de cunoaștere.

În prezent, acest model nu mai răspunde în totalitate nevoilor elevilor și cerințelor pieței muncii. Informațiile sunt disponibile instantaneu prin intermediul internetului, iar profesiile evoluează permanent. Din această perspectivă, rolul educației este de a dezvolta capacitatea elevilor de a selecta, analiza și utiliza informațiile în mod critic și responsabil.

Centrarea pe elev și pe dezvoltarea competențelor

Una dintre coordonatele esențiale ale schimbării în didactica specialității este orientarea către elev. Dacă în modelul tradițional elevul era receptor pasiv al informației, în educația modernă acesta devine participant activ la procesul de învățare.

Din experiența observată în școală, elevii învață mai eficient atunci când sunt implicați în activități practice, proiecte, studii de caz și situații reale de lucru. Aceste metode contribuie la

dezvoltarea competențelor profesionale, dar și a competențelor transversale, precum comunicarea, colaborarea, creativitatea și rezolvarea problemelor.

În acest context, profesorul are misiunea de a crea situații de învățare relevante și de a încuraja participarea activă a elevilor, transformând sala de clasă într-un spațiu al explorării și al colaborării.

Digitalizarea procesului educațional

O altă coordonată importantă a schimbării este integrarea tehnologiilor digitale în activitatea didactică. Platformele educaționale, aplicațiile interactive, simulările și resursele multimedia permit accesul rapid la informații și oferă oportunități variate de învățare.

Digitalizarea a demonstrat că procesul educațional poate depăși limitele spațiului și timpului tradițional. Elevii pot învăța în ritm propriu, pot accesa materiale suplimentare și pot colabora cu colegii prin intermediul mediului online.

Totodată, utilizarea tehnologiei dezvoltă competențele digitale, considerate astăzi indispensabile pentru integrarea profesională și socială.

Rolul inteligenței artificiale în didactica specialității

Una dintre cele mai semnificative transformări ale ultimilor ani este apariția și dezvoltarea inteligenței artificiale (AI). Aceasta influențează tot mai mult procesul educațional și oferă noi posibilități pentru îmbunătățirea activităților didactice.

În opinia mea, inteligența artificială nu trebuie privită ca un substitut al profesorului, ci ca un instrument de sprijin care poate contribui la creșterea eficienței învățării. Sistemele bazate pe AI pot adapta conținuturile educaționale în funcție de nivelul și ritmul fiecărui elev, oferind recomandări personalizate și feedback imediat.

De asemenea, aplicațiile de inteligență artificială pot ajuta elevii să găsească informații relevante, să înțeleagă concepte complexe și să își dezvolte competențele de cercetare. Instrumente precum asistenții virtuali, platformele inteligente de învățare sau aplicațiile de generare a conținutului educațional devin resurse utile în activitatea didactică.

Totuși, utilizarea AI implică și anumite provocări. Există riscul ca elevii să devină dependenți de aceste instrumente și să reducă efortul personal de analiză și reflecție. Din acest motiv, profesorul trebuie să îi învețe să utilizeze inteligența artificială în mod responsabil, etic și critic.

Viitorul educației nu presupune înlocuirea profesorului cu tehnologia, ci colaborarea dintre inteligența umană și inteligența artificială pentru obținerea unor rezultate educaționale superioare.

Modernizarea strategiilor de predare și evaluare

Schimbările din didactica specialității au determinat și diversificarea strategiilor de predare și evaluare. Metodele interactive, învățarea prin proiecte, studiile de caz și activitățile colaborative sunt tot mai frecvent utilizate deoarece favorizează implicarea activă a elevilor.

În același timp, evaluarea nu mai urmărește doar verificarea cunoștințelor acumulate, ci și măsurarea competențelor dezvoltate. Portofoliile, proiectele, prezentările și evaluarea continuă oferă o imagine mai completă asupra progresului elevului.

Tehnologiile digitale și inteligența artificială contribuie și la eficientizarea evaluării prin generarea unor teste adaptative și prin analiza rapidă a rezultatelor, oferind profesorului informații utile pentru optimizarea procesului didactic

Rolul profesorului în contextul noilor schimbări

În condițiile actuale, rolul profesorului devine mai complex și mai important decât în trecut. Acesta nu mai este doar furnizor de informații, ci mentor, ghid și facilitator al învățării.

Profesorul trebuie să fie capabil să selecteze resurse relevante, să integreze tehnologia în activitatea didactică și să dezvolte competențele necesare utilizării responsabile a inteligenței artificiale. Formarea continuă și adaptarea la schimbările tehnologice reprezintă condiții esențiale pentru succesul procesului educațional.

Consider că profesorii care reușesc să combine experiența pedagogică, competențele digitale și capacitatea de inovare vor contribui semnificativ la pregătirea elevilor pentru societatea viitorului.

Concluzii

Coordonatele schimbării în didactica specialității evidențiază transformarea profundă a educației moderne. Centrarea pe elev, orientarea către competențe, digitalizarea și integrarea inteligenței artificiale reprezintă elemente esențiale ale acestui proces.

Inteligența artificială oferă oportunități importante pentru personalizarea învățării și eficientizarea activităților didactice, însă succesul său depinde de modul responsabil în care este utilizată. Profesorul rămâne factorul central al educației, având rolul de a orienta, motiva și forma elevii pentru provocările unei lumi aflate într-o continuă schimbare.

În concluzie, schimbarea în didactica specialității nu reprezintă doar o adaptare la progresul tehnologic, ci o necesitate pentru formarea unor profesioniști competenți, creativi și capabili să învețe pe tot parcursul vieții.

BIBLIOGRAFIE

1. Cucos, Constantin – *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași.
2. Cerghit, Ioan – *Metode de învățământ*, Editura Didactică și Pedagogică, București.
3. Iucu, Romița B. – *Instruirea școlară. Perspective teoretice și aplicative*, Editura Polirom.
4. Joița, Elena – *Instruirea constructivistă. Fundamente și strategii*, Editura Aramis.
5. Pânișoară, Ion-Ovidiu – *Profesorul de succes*, Editura Polirom.
6. UNESCO – *Educație și transformare digitală*.

LECTURA- O ACTIVITATE ESENȚIALĂ ÎN DEZVOLTAREA COPIILOR

Profesor Orzan Cornelia-Alina
Liceul Teoretic "Mitropolit Ioan Mețianu" Zărnești

Lectura joacă un rol esențial în dezvoltarea intelectuală și emoțională a copiilor, oferindu-le instrumentele necesare pentru a interacționa în societate și pentru a-și dezvolta potențialul. Prin intermediul lecturii, copiii nu doar că învață să citească și să scrie, dar își îmbogățesc și imaginația, creativitatea și capacitatea de a înțelege lumea.

Una dintre cele mai evidente beneficii ale lecturii este extinderea vocabularului și îmbunătățirea abilităților lingvistice. Citind, copiii sunt expuși la o gamă largă de cuvinte și expresii, ceea ce le permite să își dezvolte limbajul și să își îmbunătățească capacitatea de exprimare. Aceasta este o fundație solidă pentru succesul școlar și, ulterior, profesional.

Cărțile deschid uși către lumi noi și necunoscute, stimulând imaginația copiilor. Prin povești, aceștia pot explora universuri fantastice, pot trăi aventuri alături de personaje complexe și pot învăța să gândească creativ. Această stimulare a imaginației este crucială pentru dezvoltarea creativității și a capacității de a gândi.

Citirea poveștilor care implică diverse perspective și situații de viață îi ajută pe copii să înțeleagă și să empatizeze cu sentimentele altora. Aceasta este o abilitate esențială în dezvoltarea lor socială, contribuind la formarea unor relații sănătoase și la o mai bună înțelegere a diversității umane.

Lectura necesită concentrare și atenție, abilități care sunt din ce în ce mai valoroase în lumea actuală, dominată de tehnologie și de distrageri constante. Prin obișnuirea copiilor cu lectura regulată, aceștia învață să se concentreze pe o sarcină pe termen lung și să își dezvolte răbdarea.

Multe studii arată că există o corelație directă între lectura regulată și performanțele academice. Copiii care citesc frecvent au șanse mai mari de a excela la școală, deoarece lectura le îmbunătățește capacitatea de a înțelege textele complexe și de a rezolva probleme.

Copilul este un subiect activ în procesul învățării, iar dezvoltarea acestuia este dependentă de ocaziile pe care i le oferă rutina zilnică, interacțiunile cu ceilalți, organizarea mediului și activitățile/situațiile de învățare, special create de adult.

În acest context, jocul este activitatea fundamentală a copilului, pe care se sprijină toate tipurile de activități de învățare.

Câteva exemple de activități și jocuri care stimulează procesul creativ și imaginația elevilor de gimnaziu și liceu ar putea fi:

1. Lectura interactivă

Profesorul citește o poveste sau un text cu voce tare, iar copiii sunt încurajați să participe activ prin punerea de întrebări, anticiparea evenimentelor și comentarii. Această activitate ajută la dezvoltarea abilităților de înțelegere și la stimularea interesului pentru text.

2. Cercuri de lectură

În această activitate, copiii sunt împărțiți în grupuri mici, fiecare grup citind același text sau diferite texte pe o temă comună. După ce au terminat de citit, se organizează discuții în cadrul grupurilor, unde copiii își împărtășesc impresiile și analizează personajele, acțiunea și mesajul textului.

3. Jurnalul de lectură

Copiii țin un jurnal în care notează gânduri, reacții și întrebări legate de textele citite. Această activitate îi ajută să își organizeze ideile și să reflecteze asupra celor citite, contribuind la o înțelegere mai profundă a textului.

4. Povestea în imagini

Copiilor li se oferă imagini secvențiale care descriu o poveste. Ei trebuie să le aranjeze în ordinea corectă și să scrie sau să povestească în cuvintele lor ce se întâmplă. Această activitate dezvoltă abilitățile narative și înțelegerea relației cauză-efect în cadrul unei povești.

5. Lectura în perechi

Copiii lucrează în perechi, citind reciproc cu voce tare. După fiecare paragraf sau capitol, ei discută ce au înțeles și își pun întrebări pentru a se asigura că au înțeles corect textul. Această activitate promovează colaborarea și sprijinul reciproc în procesul de învățare.

6. Clubul de lectură

Organizarea unui club de lectură în cadrul clasei, unde copiii aleg o carte pe care să o citească în timpul liber, iar apoi se întâlnesc pentru a discuta despre ea. Această activitate încurajează lectura recreativă și dezvoltă abilitățile critice și de argumentare ale copiilor.

7. Teatru de lectură

Copiii citesc un text dramatic sau transformă o poveste într-o scenetă pe care o interpretează. Această activitate dezvoltă abilitățile de citire expresivă și înțelegerea personajelor și a dialogului.

8. Crearea de finaluri alternative

După citirea unei povești, copiii sunt încurajați să imagineze și să scrie un final alternativ. Aceasta le stimulează creativitatea și îi ajută să înțeleagă mai bine structura narativă a textului.

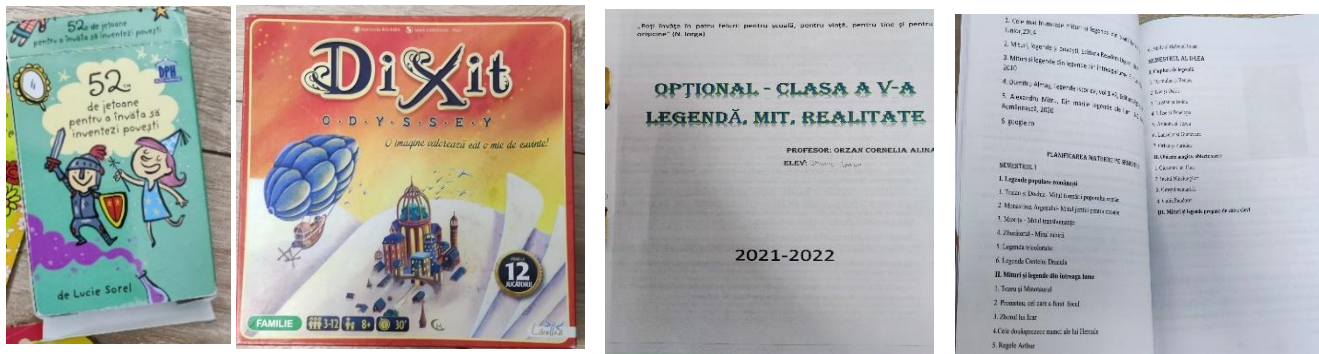
9. Quiz-uri de lectură

Organizarea unor concursuri de tip quiz în care copiii răspund la întrebări legate de textul citit. Acestea pot fi întrebări de tip adevărat/fals, cu răspunsuri multiple sau întrebări deschise. Quiz-urile stimulează memoria și înțelegerea detaliilor din text.

10. Lectura ghidată

Profesorul selectează un text pe care îl citește împreună cu copiii, oprindu-se la anumite puncte pentru a explica cuvinte sau concepte mai dificile și pentru a discuta despre conținut. Această activitate este utilă pentru dezvoltarea vocabularului și înțelegerii profunde a textului.

Iată câteva materiale didactice pe care le utilizez la clasă:

Importanța lecturii în viața copiilor este incontestabilă. Prin lectură, aceștia dobândesc abilități esențiale pentru dezvoltarea lor personală și profesională, dar și pentru integrarea într-o societate complexă și diversă. Cultivarea obiceiului de a citi încă de la o vârstă fragedă le oferă copiilor un avantaj semnificativ în viață, ajutându-i să devină adulți empatici, creativi și bine pregătiți pentru provocările viitorului.

COORDONATELE SCHIMBĂRII ÎN DIDACTICA SPECIALITĂȚII „MESERIA – EDUCAȚIE PENTRU VIITOR”

Profesor învățământ primar Savu Anca
Școala Gimnazială Nr 1 „Gheorghe Crăciun”, Zărnești, județul Brașov

Educația reprezintă unul dintre domeniile cele mai influențate de schimbările economice, sociale și tehnologice ale societății contemporane. Evoluția rapidă a tehnologiei informației, globalizarea și apariția unor noi profesii determină reconsiderarea obiectivelor educaționale și a modalităților de organizare a procesului de învățământ.

În acest context, didactica specialității depășește perspectiva tradițională centrată pe transmiterea cunoștințelor și se orientează către formarea competențelor necesare adaptării la o lume aflată într-o continuă transformare. După cum subliniază Constantin Cucos (2014), școala modernă trebuie să pregătească elevul pentru învățarea pe tot parcursul vieții, nu doar pentru acumularea unui volum de informații.

Pentru profesorul din învățământul primar, această schimbare presupune asumarea unui rol complex, acela de facilitator al învățării, mentor și promotor al dezvoltării armonioase a copilului.

1. Coordonatele schimbării în didactica specialității

1.1. De la transmiterea cunoștințelor la formarea competențelor

Una dintre cele mai importante transformări ale educației actuale constă în trecerea de la modelul tradițional, centrat pe conținuturi, la modelul centrat pe competențe.

Competența reprezintă capacitatea elevului de a utiliza cunoștințe, abilități și atitudini pentru rezolvarea unor situații concrete de viață. Astfel, procesul educativ urmărește nu doar ceea ce știe elevul, ci și ceea ce poate face cu ceea ce știe.

Potrivit lui Perrenoud (2008), școala trebuie să formeze elevi capabili să acționeze eficient în contexte diverse și să transfere cunoștințele dobândite către situații noi.

În învățământul primar, această orientare se concretizează prin:

- învățarea prin descoperire;
- rezolvarea de probleme;
- proiecte interdisciplinare;
- activități colaborative;
- evaluare centrată pe progres.

1.2. Centrarea pe elev și personalizarea învățării

Didactica modernă promovează respectarea particularităților individuale ale fiecărui elev. Ritmul propriu de învățare, interesele și stilurile cognitive devin repere importante în proiectarea activităților didactice.

Profesorul nu mai reprezintă unica sursă de informație, ci organizează contexte de învățare în care elevul participă activ la construirea propriilor cunoștințe.

Această abordare contribuie la:

- creșterea motivației pentru învățare;
- dezvoltarea autonomiei;
- consolidarea încrederii în sine;
- stimularea creativității.

1.3. Integrarea tehnologiei digitale

Societatea digitală impune dezvoltarea competențelor tehnologice încă din ciclul primar. Utilizarea platformelor educaționale, a aplicațiilor interactive și a resurselor multimedia facilitează accesul la informație și diversifică experiențele de învățare.

Tehnologia nu înlocuiește profesorul, ci reprezintă un instrument care poate crește eficiența procesului educativ. Integrarea responsabilă a resurselor digitale contribuie la dezvoltarea competențelor de comunicare, colaborare și rezolvare de probleme.

Conform recomandărilor Comisiei Europene (2018), competența digitală constituie una dintre competențele-cheie necesare învățării pe tot parcursul vieții.

1.4. Educația incluzivă și echitatea

O altă coordonată esențială a schimbării este promovarea educației incluzive. Școala contemporană urmărește asigurarea accesului egal la educație pentru toți copiii, indiferent de mediul social, cultural sau de particularitățile individuale.

În acest context, profesorul utilizează strategii diferențiate și creează un climat educațional bazat pe respect, cooperare și valorizarea diversității.

2. Meseria – educație pentru viitor

2.1. Educația și provocările viitorului

Transformările pieței muncii determină apariția unor profesii noi și modificarea celor existente. Specialiștii în educație consideră că mulți dintre elevii aflați astăzi în ciclul primar vor practica ocupații care încă nu există în prezent.

Acest fapt evidențiază necesitatea dezvoltării unor competențe transferabile, care să permită adaptarea permanentă la schimbare.

Raportul OECD privind educația viitorului subliniază importanța formării unor persoane creative, flexibile și capabile să învețe continuu (OECD, 2019).

2.2. Rolul școlii în orientarea timpurie pentru carieră

Deși alegerea profesiei se realizează mult mai târziu, educația pentru carieră începe încă din școala primară. Copiii își formează reprezentări despre lumea muncii, despre responsabilitate și despre rolul diferitelor profesii în societate.

Profesorul poate contribui la această formare prin:

- prezentarea diversității profesiilor;
- organizarea întâlnirilor cu reprezentanți ai comunității;
- implicarea elevilor în activități practice;
- dezvoltarea spiritului antreprenorial.

2.3. Competențele viitorului

Literatura de specialitate evidențiază o serie de competențe considerate esențiale pentru succesul personal și profesional:

- gândirea critică;
- creativitatea;
- colaborarea;
- comunicarea eficientă;
- competențele digitale;
- inteligența emoțională;
- adaptabilitatea;
- reziliența.

Aceste competențe se dezvoltă progresiv prin activități de învățare autentice și prin implicarea activă a elevilor în procesul educațional.

3. Exemple de bune practici în învățământul primar

Exemplul 1 – „Meseriile părinților mei”

În cadrul unei activități tematice, elevii au realizat interviuri cu membrii familiei pentru a descoperi caracteristicile diferitelor profesii. Rezultatele au fost prezentate sub forma unor afișe și portofolii.

Rezultate observate:

- dezvoltarea abilităților de comunicare;
- consolidarea relației școală–familie;
- creșterea interesului pentru profesii.

Exemplul 2 – „Invitatul lunii”

Școala a organizat întâlniri periodice cu reprezentanți ai diferitelor domenii de activitate: medic, pompier, polițist, antreprenor, bibliotecar.

Impact educațional:

- familiarizarea elevilor cu mediul profesional;
- dezvoltarea respectului pentru muncă;
- stimularea motivației pentru învățare.

Exemplul 3 – Proiect interdisciplinar „Micul antreprenor”

Elevii au realizat obiecte decorative și felicitări, organizând ulterior o expoziție cu scop caritabil.

Competențe dezvoltate:

- inițiativă;
- creativitate;
- lucru în echipă;
- responsabilitate socială.

Concluzii - Schimbările actuale din educație evidențiază necesitatea unei abordări moderne a didacticii specialității, orientată către formarea competențelor și pregătirea elevilor pentru provocările viitorului. Profesorul din învățământul primar are un rol esențial în dezvoltarea abilităților care vor permite copiilor să se adapteze unei societăți aflate într-o continuă transformare.

Educația pentru viitor nu presupune doar acumularea de informații, ci cultivarea capacității de a învăța permanent, de a colabora, de a comunica eficient și de a răspunde creativ provocărilor profesionale și sociale. Prin utilizarea strategiilor moderne și a exemplelor de bună practică, școala poate contribui la formarea unor cetățeni activi, responsabili și pregătiți pentru lumea de mâine.

BIBLIOGRAFIE

1. Cerghit Ioan (2008). *Sisteme de instruire alternative și complementare*. Iași: Polirom.
2. Cucoș Constantin (2014). *Pedagogie*. Iași: Polirom.
3. Perrenoud Philippe (2008). *Construirea competențelor de la școală la viață*. Iași: Polirom.
4. Dewey John (1972). *Democrație și educație*. București: Editura Didactică și Pedagogică.
5. Organisation for Economic Co-operation and Development (2019). *The Future of Education and Skills 2030*.
6. European Commission (2018). *Key Competences for Lifelong Learning*.
7. UNESCO (2016). *Education 2030: Incheon Declaration and Framework for Action*.

PREDAREA LIMBII ENGLEZE PRIN INTERMEDIUL CLIPURILOR VIDEO

Profesor Savu Maria
Liceul Tehnologic "Malaxa"

Societatea actuală este într-o continuă schimbare, trăim într-o eră digitală care își face simțită prezența în orice domeniu de activitate. Cum educația și învățământul au un rol foarte important în formarea individului, profesorii trebuie să se adapteze noilor forme de predare, deoarece metodele clasice își pierd treptat din eficiență. Acest fapt se datorează tehnologiei pe care elevul o întâlnește încă de la o vârstă destul de fragedă. Aceștia sunt expuși în permanență la imagini și la clipuri video. Astfel, informația percepută mai ușor și mai simplu de către elevi este cea care vine sub diferite forme cum ar fi cele audio-video, internet, televiziune, radio sau computer. Aceste instrumente ar trebui să fie incluse în predarea unei limbi străine, dar nu numai.

Elevul zilelor noastre nu mai are răbdare să urmărească un conținut, se plictisește repede de tot ceea ce nu presupune o activitate care să-l implice în mod direct. Hall Davidson, inițiatorul proiectului „Discovery Education” spunea despre elevi că „atunci când au 10, 11 ani, predarea clasică nu are sens pentru ei, le e greu să urmărească un conținut. Dar atunci când predai altfel, când folosești resurse media, devin interesați. Sunt setați în mod natural să proceseze informația media, cea video, într-un fel în care eu nu am fost. Eu am fost obișnuit să decodific mesajele, creierul meu asta știe să facă”. Astfel, imaginea începe să aibă un impact destul de mare în predarea și învățarea unui nou conținut. Profesorul trebuie să adapteze conținuturile învățării la nevoile practice și de comunicare ale elevului, iar tehnologia pare să fie cel mai favorabil și actual mijloc de învățare. Acesta face posibilă includerea materialelor multimedia în procesul de predare mult mai facil. Tehnologia multimedia oferă diferite combinații de imagine, sunet, animație sau voce pe care cadrul didactic le poate utiliza în alcătuirea ambientului propice desfășurării lecției pentru îndeplinirea obiectivelor propuse și să-i permită elevului să-și dezvolte cunoașterea. Resursele multimedia pot fi incluse în lecție printr-o varietate de activități de bază prin introducerea unor fragmente din filme, emisiuni TV, programe radio, ziare sau desene animate în limba engleză.

Computerele, tabletele și chiar telefoanele mobile pot avea un rol esențial în procesul de învățare a unei limbi străine, în cazul de față limba engleză. Acestea oferă activități interactive și motivante pentru elevii de toate vârstele. Utilizarea videoclipurilor la clasă oferă posibilitatea de dezvoltare a competențelor lingvistice: ascultat, scris, citit și vorbit. În același timp elevii sunt expuși la modul de utilizare a limbii de către vorbitorii nativi. Încă de la clasa pregătitoare pot fi

introduse clipurile video ca instrumente de predare a limbii engleze. Desenele animate cu personajele îndrăgite de cei mici pot reprezenta o sursă atractivă în predare la clasele din ciclul primar. Imaginile au un impact vizual puternic asupra lor, dar ajută și la obișnuirea acestora cu pronunția și conversația în limba engleză. Încă de la o vârstă fragedă copilul are capacitatea de a învăța o limbă străină deoarece creierul său poate asimila foarte ușor cuvinte noi. Dar, totodată trebuie avut în vedere faptul că învățarea este superficială de aceea e necesar menținerea unui program permanent de învățare.

Organizarea unei lecții care implică această metodă de predare necesită îndeplinirea mai multor pași. În primul rând profesorul are nevoie de timp în selectarea materialului potrivit care să se potrivească cu tema lecției, nivelul clasei și obiectivele pe care și le-a propus să le îndeplinească. De exemplu, pentru clasa pregătitoare, clasa I și chiar a II-a unde limba engleză se studiază la nivel de începător vocabularul și conversațiile din limba țintă trebuie să fie cât mai simple, iar imaginile să reflecte ceea ce se comunică. Colecția de desene animate de la Disney intitulată „Magic English” ar putea reprezenta un material didactic foarte bun la clasă. Fiecare episod care durează în jur de treizeci de minute este organizat în jurul unor teme ca: „Family”, „Hello!”, „Numbers”, „Animal Friends” care înfățișează secvențe cu personaje din universul Disney. Noul vocabular este redat atât prin imagini, sunet, dar și grafic. Cuvintele sunt repetate prin redarea acestora în diferite contexte, ca apoi să fie reluate printr-un cântec. La final, pe baza unui suport vizual și audio sunt adresate întrebări simple recapitulative, elevii având la dispoziție un interval scurt de timp în care aceștia pot răspunde. O altă colecție de desene animate care poate fi folosită la clasele a III – a și a IV-a este intitulată „Gogo’s Adventure with English”. Dialogurile sunt puțin mai dezvoltate, dar introduc atât structuri gramaticale cât și lexicale. Totodată este prezentă subtitrarea pentru o mai bună înțelegere și pronunție. Toate episoadele sunt structurate cu scopul de a evidenția cuvintele cheie prin repetarea acestora pentru ca memorarea să fie cât mai eficientă.

Secvențele din filme sunt o altă metodă bună de a capta atenția elevilor de la clasele de la gimnaziu. Acestea oferă oportunitatea de înțelegere și însușire mult mai rapidă a diferitelor structuri gramaticale, dar mai ales sunt o reală sursă de îmbogățire a vocabularului. În plus, orei i se adaugă o dimensiune practică a ascultării, dar în același timp și vizionării unor gesturi, mimici sau emoții care oferă un stimul important în utilizarea limbii. Elevii au posibilitatea să aleagă un film preferat, iar profesorul să-l adapteze lecției pe care o are în vedere în ziua respectivă. Această activitate nu trebuie să presupună doar vizionare a unui film în limba engleză, ci trebuie să necesite și sarcini de lucru care să-i motiveze pe elevi. Într-o problemă de clarificare a utilizării și înțelegerii unei structuri gramaticale, o eficiență mai mare o poate avea selectarea unei secvențe

scurte dintr-un film care să cuprindă materialul care trebuie să fie studiat. De exemplu, pentru a introduce verbul modal „can” („a putea”) elevii sunt dispuși să vadă câteva minute din animația „Mr. Peabody”. La sfârșitul vizionării aceștia sunt împărțiți în echipe, iar fiecare echipă trebuie să facă o listă cu ceea ce poate face Mr. Peabody. Fiecare grupă va trebui să împărtășească ceea ce au scris cu ceilalți colegi, câștigătoare iese grupa care a scris cele mai multe propoziții. Pe baza unui material video se pot crea activități care implică toate cele patru competențe lingvistice (citit, vorbit, scris și ascultat). Vizionarea unei secvențe dintr-un film poate fi un punct de plecare în scrierea unui articol. Elevii își imaginează că lucrează la un ziar local și trebuie să scrie un articol despre o luptă între doi bărbați pentru o tânără. Înaintea vizualizării („pre-viewing”) și în timpul vizualizării („while-viewing”) elevii primesc sarcini de lucru care să vizeze vocabularul, ca apoi cerința finală („post-viewing activity”) să le permită exersarea timpului trecut în scrierea articolului.

Utilizarea metodelor media în predarea limbii engleze reprezintă un real progres în optimizarea procesului instructiv-educativ, atât prin îmbunătățirea calitativă a procesului predării-învățării. Introducerea acestora ca parte a unui cadru metodologic eficient ar putea duce la îmbunătățirea competenței lingvistice ale elevilor. Una dintre problemele care ar putea afecta utilizarea acestei metode de predare prin intermediul clipurilor video ar reprezenta-o lipsa tehnologiei necesare. Unele instituții nu dispun de aceste resurse, conexiunea slabă la internet, dar și calitatea redusă a sunetului pot afecta întregul proces didactic. Totodată, necesită timp și răbdare din partea profesorului și un volum mare de muncă pentru adaptarea metodei la nivelul clasei de elevi. Cu toate acestea, există un număr variat de siteuri pe internet care pun la dispoziție profesorilor materiale video, dar și fișe de lucru care pot fi printate și utilizate la clasă.

BIBLIOGRAFIE

1. Harmer, J. – *The Practice of English Language Teaching*, Third Edition, Ed. Longman, 2001
2. Scrivener, J. – *Learning Teaching*, Third Edition, Ed. Macmillan, 2011

WEBOGRAFIE

1. <http://www.evz.ro/profesor-american-dascalii-care-predau-doar-din-manual-isi-pierd-elevii-963096.html>
2. http://www.onestopenglish.com/support/methodology/teaching-technologies/teaching-technologies-teaching-english-using-video/146527.article#ID_bottom
3. <http://moviesegmentstoassessgrammarggoals.blogspot.ro/>

PROFESORUL ÎN FAȚA SCHIMBĂRII

Profesor Simina Vera
Colegiul Național Economic "Andrei Bârseanu" Brașov

Societatea actuală, caracterizată prin ritmul accelerat al schimbărilor tehnologice și informaționale, impune adaptarea continuă a sistemului educațional și, implicit, a cadrelor didactice. În secolul al XXI-lea, profesorul nu mai este doar furnizor de informații, ci facilitator al învățării, mentor și ghid în dezvoltarea competențelor necesare elevilor pentru integrarea într-o lume aflată într-o permanentă transformare. În acest context, proiectarea didactică reprezintă unul dintre elementele esențiale ale schimbării, deoarece permite organizarea și adaptarea procesului instructiv-educativ la noile cerințe ale educației moderne.

Ca profesor în învățământul liceal, am conștientizat că dezvoltarea profesională continuă este indispensabilă pentru menținerea relevanței actului educațional. Din această perspectivă, participarea, în perioada 2024–2026, la programele de formare **„Pașaport de cetățenie digitală pentru profesori”**, **„Ecosisteme de management al învățării bazate de inteligența artificială”** și **„EduShift – Pedagogie digitală pentru cadrele didactice din învățământul preuniversitar”** a reprezentat o oportunitate valoroasă de actualizare a competențelor profesionale și de modernizare a practicilor didactice.

Proiectarea didactică modernă presupune mai mult decât planificarea conținuturilor și a activităților de învățare. Ea implică integrarea resurselor digitale, utilizarea unor metode interactive și adaptarea permanentă la nevoile și particularitățile elevilor. În cazul disciplinelor economice și, în special, al contabilității, utilizarea tehnologiei facilitează înțelegerea unor concepte complexe, stimulează învățarea activă și apropie procesul educațional de realitățile mediului profesional, dar și utilizarea inteligenței artificiale.

Participarea la programele de formare menționate mi-a oferit instrumentele necesare pentru a transforma lecțiile tradiționale în experiențe de învățare atractive și relevante. În același timp, aceste cursuri mi-au consolidat convingerea că schimbarea începe cu profesorul și cu disponibilitatea acestuia de a învăța continuu.

Pașaport de cetățenie digitală pentru profesori – responsabilitate și siguranță în mediul online

Programul „Pașaport de cetățenie digitală pentru profesori” a evidențiat importanța utilizării responsabile și etice a tehnologiei în educație. Cursul a abordat teme actuale, precum securitatea

datelor, protecția identității digitale, combaterea dezinformării și promovarea unui comportament responsabil în mediul virtual.

Prin activitățile și aplicațiile propuse, am înțeles mai bine rolul profesorului în formarea elevilor ca cetățeni digitali responsabili. În cadrul orelor de contabilitate, am integrat discuții privind utilizarea surselor credibile de informare, protejarea datelor personale și respectarea normelor etice în mediul online. Aceste aspecte sunt deosebit de importante în contextul în care viitorii absolvenți vor utiliza în activitatea profesională aplicații informatice, baze de date și documente electronice.

Ecosisteme de management al învățării bazate de inteligența artificială - dezvoltarea competențelor digitale pentru predare și evaluare

Programul „Ecosisteme de management al învățării bazate pe inteligență artificială” a avut ca obiectiv central integrarea tehnologiilor digitale avansate în procesul instructiv-educativ, cu accent pe utilizarea inteligenței artificiale în proiectarea, desfășurarea și evaluarea activităților de învățare.

Formarea a evidențiat modul în care platformele digitale pot funcționa ca ecosisteme educaționale integrate, în care predarea, învățarea și evaluarea sunt interconectate și susținute de instrumente digitale inteligente. Un accent important a fost pus pe utilizarea datelor educaționale pentru monitorizarea progresului elevilor și adaptarea strategiilor didactice în funcție de nivelul de achiziție al acestora.

În activitatea mea didactică, aceste competențe s-au concretizat prin continuarea utilizării platformei Google Classroom ca mediu central de organizare a procesului de învățare, facilitând distribuirea resurselor, colectarea temelor și feedback-ul în timp real. Integrarea instrumentelor digitale a permis o mai bună structurare a activităților și o creștere a autonomiei elevilor.

De asemenea, utilizarea resurselor interactive create în Canva a contribuit la creșterea atractivității materialelor didactice și la o mai bună claritate în prezentarea conceptelor de contabilitate. Instrumentele de evaluare digitală, precum Kahoot, au fost utilizate pentru verificarea rapidă a cunoștințelor și pentru stimularea învățării active prin feedback imediat.

Programul a evidențiat importanța utilizării inteligenței artificiale nu ca substitut al profesorului, ci ca instrument de sprijin în diferențierea instruirii, în analiza progresului elevilor și în optimizarea proiectării didactice. Astfel, la final, am elaborat resurse educaționale digitale.

EduShift – pedagogie digitală și inovare educațională

Programul EduShift a reprezentat o experiență de formare complexă, centrată nu doar pe utilizarea tehnologiei, ci și pe integrarea acesteia într-un demers pedagogic coerent și eficient. Accentul a fost pus pe dezvoltarea competențelor de pedagogie digitală și pe proiectarea unor activități de învățare adaptate generației actuale de elevi.

În cadrul programului am realizat proiecte și activități practice care au demonstrat modul în care tehnologia poate susține învățarea activă, colaborativă și personalizată. Am învățat să selectez instrumentele digitale în funcție de obiectivele lecției și să utilizez tehnologia ca mijloc de stimulare a participării elevilor.

Un rezultat concret al acestei formări a fost integrarea platformei Livresq în activitatea didactică. Livresq mi-a oferit posibilitatea de a crea lecții interactive și resurse educaționale digitale adaptate conținuturilor specifice contabilității.

Exemple de bună practică în predarea disciplinelor economice

Competențele dobândite în cadrul programelor de formare au fost valorificate în proiectarea și desfășurarea activităților didactice. Astfel, lecțiile de contabilitate includ în prezent resurse digitale interactive, activități colaborative și metode moderne de evaluare.

Google Classroom este utilizat pentru distribuirea materialelor și a temelor, pentru comunicarea permanentă cu elevii și pentru monitorizarea progresului acestora. Canva facilitează realizarea de materiale vizuale și prezentări care contribuie la înțelegerea proceselor economice și contabile. Kahoot este folosit pentru verificarea cunoștințelor într-un mod interactiv, iar Livresq permite crearea unor lecții digitale atractive și accesibile.

Am integrat în activitatea didactică utilizarea inteligenței artificiale prin îndrumarea elevilor în folosirea responsabilă și eficientă a acestor instrumente. Elevii au fost orientați să utilizeze aplicații și resurse digitale asistate de AI pentru realizarea sarcinilor de învățare la modulul Firma de exercițiu sau la Activitatea entității economice, dezvoltând astfel competențe de analiză, selecție și prelucrare a informațiilor. Activitățile au fost concepute astfel încât AI să fie un sprijin în învățare, nu un substitut al gândirii proprii, fiind valorificată în special pentru documentare, structurarea ideilor și clarificarea unor concepte economice. Această abordare a contribuit la creșterea autonomiei elevilor, la dezvoltarea gândirii critice și la formarea unor abilități digitale relevante pentru mediul profesional actual.

Prin utilizarea acestor instrumente, elevii devin mai implicați în procesul de învățare, manifestă interes crescut pentru disciplinele economice și își dezvoltă competențe digitale utile pentru integrarea pe piața muncii. Totodată, procesul de evaluare devine mai eficient, iar feedbackul poate fi oferit într-un timp mult mai scurt.

Schimbările care caracterizează educația contemporană solicită profesorilor capacitatea de a se adapta permanent și de a valorifica oportunitățile oferite de noile tehnologii. În acest context, proiectarea didactică devine principalul instrument prin care profesorul transformă provocările în oportunități de învățare.

Experiența participării la programele de formare „Pașaport de cetățenie digitală pentru profesori”, „Ecosisteme de management al învățării bazate pe inteligență artificială” și „EduShift –

Pedagogie digitală pentru cadrele didactice din învățământul preuniversitar" a contribuit semnificativ la dezvoltarea competențelor mele profesionale și la modernizarea activității didactice. Aceste programe mi-au oferit nu doar cunoștințe și instrumente digitale, ci și o nouă perspectivă asupra rolului profesorului în educația secolului al XXI-lea.

Formarea continuă reprezintă, astfel, una dintre cele mai importante investiții în calitatea educației, iar experiența acumulată demonstrează că profesorul care învață permanent poate răspunde cu succes provocărilor unei școli aflate într-un proces continuu de transformare.

BIBLIOGRAFIE

Materialele de curs ale programului "Pașaport de cetățenie digitală pentru profesori";

Materialele de curs ale programului "Ecosisteme de management al învățării bazate de inteligența artificială", Finish Teacher Training Center;

Materialele de curs ale programului "EduShift – Pedagogie digitală pentru cadrele didactice din învățământul preuniversitar".

LECȚII INTERACTIVE ÎN LIVRESQ: UTILIZAREA RED LA CLASĂ

Profesor Stoian Aura
Liceul Tehnologic "Malaxa"

RED utilizat: realizat în Livresq

Disciplina / Modul: Patrimoniul turistic - Aplicare

Clasa: a X-a A

Conținut: Principalele destinații turistice internaționale

Titlul lecției: *Cursă în jurul lumii – Brazilia*

1. Scopul și obiectivele activității desfășurate

Scopul activității a fost valorificarea unui Resursă Educațională Digitală (RED) pentru a facilita învățarea activă și interactivă a informațiilor despre principalele destinații turistice din Brazilia.

Obiectivele urmărite au fost:

- identificarea și descrierea principalelor destinații turistice din Brazilia;
- dezvoltarea competențelor digitale prin utilizarea RED-ului;
- stimularea interesului elevilor pentru patrimoniul turistic internațional;
- implicarea activă a elevilor în procesul de învățare prin activități interactive.

2. Momentele în care am folosit RED-ul

RED-ul a fost utilizat:

- în etapa de **captare a atenției**, pentru introducerea temei lecției într-un mod atractiv;
- pe parcursul **predării-învățării**, pentru prezentarea conținutului despre destinațiile turistice din Brazilia;
- în etapa de **consolidare**, prin activități interactive și exerciții integrate în RED;
- la **evaluarea formativă**, pentru verificarea înțelegerii noțiunilor prezentate.

3. Reacția elevilor la utilizarea RED-ului

Elevii au manifestat interes și entuziasm față de activitate. Utilizarea RED-ului a crescut nivelul de implicare, participarea activă și motivația pentru învățare.

Majoritatea elevilor au interacționat cu ușurință cu resursa digitală și au răspuns pozitiv la elementele vizuale și interactive.

4. Puncte forte ale activității

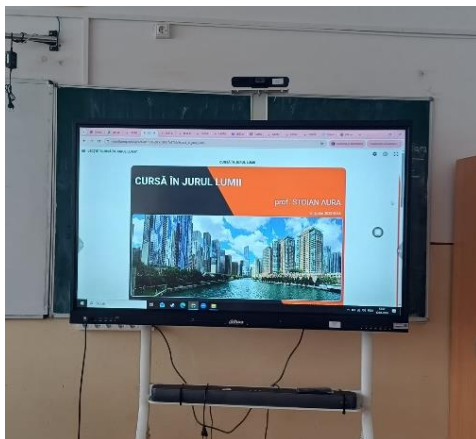
- caracter interactiv și atractiv al RED-ului;
- adaptarea conținutului la nivelul de vârstă și interesele elevilor;

- facilitarea învățării prin imagini, hărți și exerciții digitale;
- stimularea colaborării și a comunicării între elevi;
- integrarea eficientă a tehnologiei în actul didactic.

5. Ce aş schimba pentru o activitate viitoare

Pentru o activitate viitoare:

- aş alocă mai mult timp pentru explorarea individuală a RED-ului;
- aş include mai multe activități de tip joc sau competiție;
- aş diversifica sarcinile de lucru pentru a răspunde mai bine ritmurilor diferite de învățare;
- aş adăuga o componentă de evaluare finală mai detaliată.

RED utilizat: Resursă Educațională Digitală cu test de verificare sumativă

Modul: Structuri de primire turistică

Competență vizată: Structuri de primire cu funcțiuni de cazare

Clasa: a IX-a B

Tip evaluare: Evaluare sumativă

1. Scopul și obiectivele activității desfășurate

Scopul activității a fost evaluarea nivelului de formare a competenței „Structuri de primire cu funcțiuni de cazare”, prin utilizarea unei Resurse Educaționale Digitale care include un test de verificare sumativă.

Obiectivele activității au fost:

- verificarea cunoștințelor dobândite de elevi privind tipurile de structuri de primire cu funcțiuni de cazare;
- evaluarea capacității elevilor de a identifica și diferenția structurile de cazare;
- utilizarea instrumentelor digitale în procesul de evaluare;

- asigurarea unui feedback rapid asupra nivelului de învățare.

2. Momentele în care am folosit RED-ul

RED-ul a fost utilizat:

- după parcurgerea conținuturilor teoretice, în etapa de **evaluare sumativă**;
- pentru aplicarea testului de verificare a cunoștințelor;
- ca instrument digital de centralizare generală a rezultatelor obținute de elevi.

3. Reacția elevilor la utilizarea RED-ului

Elevii au manifestat interes față de modalitatea digitală de evaluare, apreciind claritatea cerințelor și structura testului.

Utilizarea RED-ului a contribuit la reducerea stresului asociat evaluării tradiționale și a stimulat implicarea elevilor.

Totuși, lipsa vizualizării rezultatelor nominale individuale a generat întrebări privind feedback-ul personalizat.

4. Puncte forte ale activității

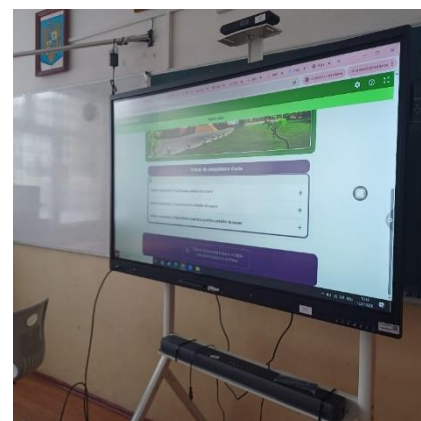
- utilizarea unui instrument digital modern pentru evaluare sumativă;
- aplicarea rapidă și eficientă a testului;
- itemi clari și relevanți pentru competența vizată;
- obiectivitate crescută în evaluare;
- economie de timp în procesul de corectare.

5. Ce aș schimba pentru o activitate viitoare

Pentru o activitate viitoare:

- aș utiliza o platformă digitală care să permită **vizualizarea rezultatelor nominale pentru fiecare elev**;
- aș integra feedback individual automatizat;
- aș completa evaluarea digitală cu o probă orală sau practică;
- aș adapta testul pentru a include itemi diferențiați în funcție de nivelul elevilor.

<https://library.livresq.com/details/6901ff33ae035300097e3796>

<https://library.livresq.com/details/68e257d0ae035300097da4b4>

IMPORTANȚA EDUCAȚIEI FIZICE ÎN DEZVOLTAREA FIZICĂ ARMONIOASĂ A ELEVILOR CU CES

Profesor Toacșe Elena
Școala Gimnazială Nr. 1 "Gheorghe Crăciun" Zărnești

În contextul idealului educațional actual al școlii românești, educația fizică, ca obiect de învățământ, are menirea de a realiza o contribuție specifică la „dezvoltarea liberă, integrală și armonioasă a individualității umane în formarea personalității autonome” a copilului cu CES. Pentru această categorie de elevi, în conformitate cu cerințele internaționale, au fost promovate servicii de asistență și de intervenție care au drept scop garantarea unei participări totale și active în viața comunității a persoanelor cu diferite tipuri de deficiență

Strategiile naționale pentru copii și tineri cu nevoi speciale au la bază ideea de „educație pentru toți” și în același timp, „educația pentru fiecare”: Toate acestea se pot realiza mai ales în lecția de educație fizică având ca factor favorizant caracterul practic-aplicativ al acesteia.

Dezvoltarea motricității are importanță majoră, prin aceea că este implicată în deprinderile motorii și apoi în deprinderile de muncă, absolut necesare acestuia, pentru a face față exigențelor vieții sociale. Învățarea motorie prezintă un avantaj deosebit pentru handicapul mintal, deoarece, la acest nivel este mai puțin afectat, comparativ cu celelalte niveluri.

Activitatea fizică are o pondere însemnată în dezvoltarea armonioasă a copilului cu CES. Exercițiul fizic stimulează nu numai respirația și circulația sangvină, întărește nu numai sistemul muscular și cel osos, dar este puntea de legătură între gândire și acțiune, cunoscut fiind faptul că elevii cu CES nu au o gândire bine dezvoltată.

Educația fizică dezvoltă o conduită psihomotorie, un bun autocontrol motric care permite copilului cu dizabilități să acumuleze experiență concret-intuitivă și să-și satisfacă în modul cel mai eficient nevoia de mișcare. Activitatea acestor copii trebuie organizată pe baza cunoașterii particularităților lor psihice: obosesc ușor, au dificultăți de concentrare a atenției, au un volum redus al memoriei de scurtă durată. Din acest motiv instrucțiunile trebuie să fie scurte și simple, ei se concentrează mai bine asupra ceea ce văd.

În școlile speciale, ca disciplină a planului de învățământ, educația fizică se situează printre obiectivele primordiale, având în vedere rolul ei în dezvoltarea fizică generală, a stării de sănătate, înarmarea elevilor cu priceperi și deprinderi cu care ei vor opera pe parcursul vieții. Având ca finalități favorizarea proceselor naturale de creștere și dezvoltare, formarea reflexului de atitudine corectă a

corpului, realizarea armoniei dezvoltării fizice, prevenirea instalării unor vicii de atitudine corporală, depistarea și corectarea atitudinilor deficiente și a deficiențelor fizice, dezvoltarea morfologică și funcțională a aparatului locomotor, creșterea imunității la acțiunea factorilor ambientali, înzestrarea elevilor cu un sistem complet de deprinderi motrice de bază și utilitar-aplicative, creșterea capacităților funcționale, însușirea tehnicilor practicării unor probe și ramuri de sport, educația fizică a devenit o constantă a planurilor de învățământ la toate nivelurile.

Dezvoltarea fizică, armonioasă și corectă la elevii cu CES din ciclul primar prezintă aspecte deosebite, în strânsă legătură cu particularitățile morfologice și funcționale care prezintă următoarele caracteristici: ritmul creșterii este mai încetinit în copilărie, scheletul devine un suport tot mai temeinic pentru întregul organism. Sistemul muscular are o dezvoltare pronunțată, se dezvoltă mușchii lungi, inima și plămânii sunt insuficient dezvoltate, respirația este superficială, ceea ce îi determină pe copii să respire pe gură. Se dezvoltă accentuat atenția, spiritul de observație, simțul de răspundere, simțul ritmic.

Vârsta școlară mică este perioada în care se simte nevoia unei permanente preocupări pentru formarea unei ținute corecte, care să evite instalarea diferitelor deformări ale coloanei. Folosirea rațională a exercițiilor fizice trebuie să conducă la coordonarea respirației cu mișcarea diferitelor părți ale corpului. Ele măresc capacitatea pulmonară, amplitudinea respirației, dezvoltă musculatura pulmonară și abdominală. Deși pare firesc să se țină seama îndeosebi de vârsta fiziologică, nu putem să nu reamintim însă că vârsta unui copil este legată de dezvoltarea sa, că trebuie să facem distincție între vârsta sa cronologică și vârsta anatomică, fiziologică și mentală. În mod normal aceste vârste corespund, dar la elevii cu CES sunt și numeroase excepții. De aceea este necesar ca acestor copii să ne adresăm cu sarcini scurte, folosind puține cuvinte, clare și pe un ton ferm.

Exercițiile fizice trebuie adaptate valorii fiziologice a fiecărui copil, dacă nu se ține seama de forțele copiilor iar cei slabi sunt puși pe același plan cu cei puternici riscăm să le pretindem o acțiune excesivă, obositoare pentru unii și insuficientă pentru alții. De aceea este necesară diferențierea activității prin alcătuirea grupelor ce pot lucra succesiv și prin rotație, prin sistemul de lucru „pe ateliere”.

Exercițiile fizice produc modificări și pe linia activității efective, influențând favorabil emoțiile, sentimentele, interesele și motivațiile elevilor. Simpatia, speranța, bucuria succesului, satisfacția, atașamentul și prietenia sunt stări permanente care însoțesc exercițiul fizic. Prezența activă a elevilor cu CES în cadrul unor activități practice concrete, specifică pentru lecțiile de educație fizică, facilitează exercitarea unor influențe pozitive în legătură cu educația morală. În timpul jocurilor, ștafetelor, elevii cu CES sunt puși în situația de a exersa comportamente, gesturi, atitudini, manifestări, fiind obligați să realizeze o concordanță între faptele lor, sentimente și noțiunile etico-morale. Astfel,

elevii cu dizabilități vor fi obișnuiți să fie corecți, cinstiți, modești, buni colegi, punctuali, disciplinați, respectuoși și atenți.

Conștientizarea procesului de pregătire fizică, cultivarea dragostei pentru mișcare, înarmarea elevilor cu CES cu datele necesare înțelegerii rolului exercițiului fizic constituie scopul educației fizice din învățământul primar din școlile speciale. În urma unor repetări numeroase a mișcărilor în condiții și structuri constante se formează într-un timp relativ lung deprinderile motrice de bază: mersul, alergarea, săriturile, aruncarea-prinderea și utilitar-aplicative: echilibrul, târâre, tracțiuni, transport de greutate, cățărare, escaladare.

BIBLIOGRAFIE

1. Popescu, Alina. *Educația fizică și dezvoltarea copilului cu cerințe educaționale speciale*. Timișoara: Editura Didactică și Pedagogică, 2018.
2. Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice. *Strategii naționale pentru educația copiilor cu nevoi speciale*. București, 2019.

COORDONATELE SCHIMBĂRII ÎN DIDACTICA SPECIALITĂȚII LA PROFESORUL DOCUMENTARIST

Profesor Țăreanu Raluca-Elena
Liceul Teoretic "Mitropolit Ioan Mețianu" Zărnești

În contextul transformărilor profunde generate de dezvoltarea tehnologiilor informaționale, de digitalizarea educației și de schimbările sociale și culturale contemporane, rolul profesorului documentarist a cunoscut o evoluție semnificativă. Dacă în trecut activitatea acestuia era asociată în principal cu administrarea și organizarea resurselor documentare din cadrul bibliotecii școlare, în prezent profesorul documentarist devine un actor educațional complex, implicat activ în formarea competențelor informaționale, digitale și de învățare pe tot parcursul vieții. Aceste transformări impun reconsiderarea didacticii specialității și adaptarea strategiilor pedagogice la noile cerințe ale societății cunoașterii.

Didactica specialității pentru profesorul documentarist reprezintă ansamblul principiilor, metodelor și strategiilor care stau la baza procesului de predare, formare și dezvoltare a competențelor specifice domeniului documentării și informării. Coordonatele schimbării în acest domeniu sunt determinate de multiple influențe: progresul tehnologic, orientarea educației către competențe, dezvoltarea culturii informaționale și necesitatea formării gândirii critice.

Una dintre cele mai importante coordonate ale schimbării în didactica specialității la profesorul documentarist este trecerea de la paradigma tradițională, centrată pe transmiterea informațiilor, la paradigma constructivistă, centrată pe elev și pe dezvoltarea competențelor.

În modelul tradițional, profesorul era considerat principala sursă de cunoaștere, iar elevul avea un rol predominant pasiv. În prezent, accentul se mută asupra învățării active, colaborative și autonome. Profesorul documentarist devine facilitator al procesului de învățare, ghidând elevii în identificarea, selectarea, evaluarea și utilizarea informațiilor din surse diverse.

Această schimbare presupune dezvoltarea unor competențe noi atât pentru elevi, cât și pentru cadrele didactice. Elevii trebuie să învețe să gestioneze volumul mare de informații disponibile, să distingă între informațiile credibile și cele false și să utilizeze resursele informaționale în mod etic și responsabil.

Digitalizarea reprezintă una dintre cele mai evidente coordonate ale schimbării. Apariția bibliotecilor digitale, a bazelor de date online, a platformelor educaționale și a instrumentelor colaborative a modificat semnificativ activitatea profesorului documentarist.

În didactica specialității, tehnologia nu mai este privită doar ca un instrument auxiliar, ci ca un element esențial al procesului educațional. Profesorul documentarist utilizează platforme digitale pentru organizarea resurselor, realizarea activităților de formare și facilitarea accesului la informație.

Printre competențele digitale necesare se numără:

- utilizarea platformelor educaționale și a bibliotecilor virtuale;
- evaluarea critică a surselor online;
- gestionarea informației digitale;
- utilizarea instrumentelor de colaborare și comunicare online;
- respectarea normelor privind drepturile de autor și securitatea informațională.

Prin integrarea tehnologiilor digitale, procesul de învățare devine mai flexibil, mai interactiv și mai adaptat nevoilor individuale ale elevilor.

Societatea actuală este caracterizată de o abundență fără precedent a informației. În acest context, profesorul documentarist are responsabilitatea de a forma competențe informaționale solide.

Competențele informaționale includ capacitatea de a identifica o nevoie de informare, de a localiza sursele relevante, de a evalua calitatea informațiilor și de a utiliza informația în scopuri academice, profesionale și personale.

Didactica modernă pune accent pe activități practice și pe învățarea prin proiecte, care permit elevilor să exerseze aceste competențe în contexte autentice. Profesorul documentarist organizează ateliere, sesiuni de cercetare documentară, proiecte interdisciplinare și activități de alfabetizare informațională.

În plus, dezvoltarea competențelor informaționale contribuie la formarea cetățenilor capabili să participe activ și responsabil la viața democratică, să combată dezinformarea și să adopte decizii bazate pe informații verificate.

O altă coordonată importantă a schimbării este orientarea către interdisciplinaritate. Profesorul documentarist nu mai lucrează izolat, ci colaborează cu profesorii diferitelor discipline pentru realizarea unor proiecte educaționale integrate. Interdisciplinaritatea permite conectarea cunoștințelor din domenii diferite și dezvoltarea unei perspective complexe asupra realității. Activitățile desfășurate în centrul de documentare și informare pot sprijini procesul educațional din toate ariile curriculare.

Prin colaborarea cu profesorii de limba și literatura română, istorie, geografie, științe sau informatică, profesorul documentarist contribuie la dezvoltarea competențelor de cercetare, analiză și comunicare ale elevilor. În acest mod, resursele documentare devin instrumente active de învățare și nu simple materiale de consultare.

Schimbările rapide din societatea contemporană impun actualizarea permanentă a cunoștințelor și competențelor. În acest context, profesorul documentarist are un rol esențial în promovarea conceptului de învățare pe tot parcursul vieții.

Didactica specialității urmărește formarea unor deprinderi care să permită elevilor să continue procesul de învățare și după finalizarea studiilor. Capacitatea de a căuta informații, de a învăța autonom și de a utiliza eficient resursele informaționale reprezintă competențe fundamentale pentru adaptarea la schimbările sociale și profesionale.

Profesorul documentarist încurajează autonomia elevilor prin utilizarea metodelor active, a cercetării independente și a proiectelor individuale sau de grup. Astfel, elevii devin participanți activi la propria formare și își dezvoltă responsabilitatea față de procesul de învățare.

În era digitală, accesul facil la informație este însoțit de riscul răspândirii informațiilor false sau manipulate. Din acest motiv, formarea gândirii critice constituie una dintre cele mai importante direcții ale schimbării în didactica specialității.

Profesorul documentarist îi învață pe elevi să analizeze sursele de informare, să verifice autenticitatea informațiilor și să identifice posibilele forme de manipulare mediatică. Prin activități de analiză comparativă, dezbateri și evaluare a surselor, elevii dezvoltă capacitatea de a formula judecăți argumentate și de a lua decizii informate. Această dimensiune a activității profesorului documentarist este deosebit de importantă într-o societate în care competențele de analiză critică reprezintă o condiție esențială pentru participarea responsabilă la viața socială și profesională.

Coordonatele schimbării în didactica specialității la profesorul documentarist reflectă transformările profunde ale educației contemporane și ale societății informaționale. Evoluția de la modelul tradițional la cel centrat pe competențe, integrarea tehnologiilor digitale, dezvoltarea competențelor informaționale, promovarea interdisciplinarității, susținerea învățării permanente și formarea gândirii critice constituie direcții fundamentale ale modernizării acestui domeniu.

Profesorul documentarist nu mai este doar administrator al resurselor documentare, ci devine un mediator al cunoașterii, un facilitator al învățării și un promotor al culturii informaționale. Prin activitatea sa, contribuie la formarea unor persoane capabile să gestioneze eficient informația, să învețe autonom și să participe activ la societatea bazată pe cunoaștere.

BIBLIOGRAFIE

1. Cerghit, Ioan. *Sisteme de instruire alternative și complementare*. București: Editura Aramis, 2008.
2. Cucoș, Constantin. *Pedagogie*. Iași: Editura Polirom, 2014.
3. Joița, Elena. *Instruirea constructivistă – o alternativă*. București: Editura Aramis, 2006.

4. Oprea, Crenguța-Lăcrămioara. *Strategii didactice interactive*. București: Editura Didactică și Pedagogică, 2009.
5. UNESCO. *Media and Information Literacy Curriculum for Teachers*. Paris: UNESCO Publishing, 2021.
6. IFLA. *Guidelines for School Libraries*. Haga: International Federation of Library Associations and Institutions, 2015.

ÎNVĂȚAREA PRIN JOC – STRATEGIE FUNDAMENTALĂ ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE

Profesor Țogoe Claudia Mihaela
Școala Gimnazială Numărul 1 "Gheorghe Crăciun" Zărnești

Introducere

Educația timpurie reprezintă fundamentul dezvoltării viitorului adult, având un rol esențial în formarea personalității copilului și în dezvoltarea competențelor necesare integrării sociale și școlare. Perioada preșcolară este caracterizată printr-o dezvoltare intensă din punct de vedere cognitiv, emoțional, social și motric, iar modul în care copilul este stimulat în această etapă influențează întregul său parcurs educațional.

În cadrul educației timpurii, jocul ocupă un loc central, fiind considerat principala modalitate prin care copilul descoperă lumea, își exprimă emoțiile și își dezvoltă capacitățile intelectuale și sociale. Copilul învață spontan prin explorare, manipulare, experimentare și interacțiune cu mediul înconjurător, iar jocul transformă procesul de învățare într-o activitate naturală și atractivă.

Învățarea prin joc reprezintă una dintre cele mai eficiente strategii didactice utilizate în grădiniță, deoarece răspunde nevoilor specifice vârstei preșcolare și contribuie la dezvoltarea armonioasă a copilului.

Rolul jocului în educația timpurie

Jocul este activitatea fundamentală a copilului preșcolar și constituie principalul mijloc prin care acesta învață și se dezvoltă. Prin intermediul jocului, copilul își dezvoltă gândirea, limbajul, imaginația, creativitatea și capacitatea de relaționare.

Specialiștii consideră că jocul este o necesitate a dezvoltării, deoarece prin intermediul lui copilul explorează mediul înconjurător, își exprimă emoțiile și trăirile, învață să respecte reguli, dezvoltă relații cu ceilalți copii și dobândește autonomie și încredere în sine.

Jocul contribuie la dezvoltarea cognitivă, la dezvoltarea limbajului și comunicării, la dezvoltarea socio-emoțională și fizică, fiind un instrument educativ esențial în procesul instructiv-educativ.

Învățarea prin joc – strategie didactică fundamentală

Învățarea prin joc presupune utilizarea activităților ludice cu scop educativ, astfel încât copilul să dobândească noi cunoștințe, priceperi și deprinderi într-un mod accesibil și atractiv.

Această strategie didactică valorifică nevoia naturală a copilului de mișcare, explorare și comunicare. În cadrul activităților bazate pe joc, copilul nu percepe învățarea ca pe o obligație, ci ca pe o experiență plăcută și motivantă.

În educația timpurie, învățarea prin joc stimulează participarea activă a copiilor, dezvoltă motivația pentru învățare, favorizează colaborarea și cooperarea și încurajează exprimarea liberă.

Tipuri de jocuri utilizate în educația timpurie

1. Jocul didactic – contribuie la formarea cunoștințelor și deprinderilor.
2. Jocul de rol – dezvoltă limbajul, empatia și cooperarea.
3. Jocurile de mișcare – dezvoltă motricitatea și sănătatea fizică.
4. Jocurile senzoriale – ajută copilul să descopere lumea prin simțuri.
5. Jocurile de construcție – stimulează gândirea logică și creativitatea.

Beneficiile învățării prin joc

Învățarea prin joc dezvoltă creativitatea, comunicarea, autonomia și încrederea în sine. Copiii învață mai eficient atunci când sunt implicați activ și se simt relaxați în timpul activităților.

Prin joc se dezvoltă gândirea logică, atenția, memoria și capacitatea de rezolvare a problemelor. De asemenea, jocul contribuie la dezvoltarea limbajului și a relațiilor sociale.

Rolul educatoarei și al familiei

Educatoarea și familia au un rol important în susținerea învățării prin joc. Activitățile trebuie adaptate vârstei și nevoilor copilului, iar colaborarea dintre grădiniță și familie contribuie la dezvoltarea armonioasă a acestuia.

Educatoarea organizează activități variate și atractive, iar familia susține și continuă experiențele de învățare acasă.

Concluzie

Învățarea prin joc reprezintă o strategie fundamentală în educația timpurie, deoarece răspunde nevoilor naturale ale copilului de a explora, descoperi și experimenta. Prin joc, copilul învață cu plăcere și își dezvoltă competențele necesare integrării școlare și sociale.

Atât educatoarea, cât și familia au responsabilitatea de a crea contexte variate de joc și învățare, astfel încât copilul să se dezvolte armonios și să își valorifice potențialul.

BIBLIOGRAFIE

1. Curriculum pentru educație timpurie, Ministerul Educației.
2. Glava, A., Glava, C. – Introducere în pedagogia preșcolară.
3. Vrașmaș, E. – Educația copilului preșcolar.
4. Cucos, C. – Pedagogie.
5. Piaget, J. – Psihologia copilului.
6. Vîgotski, L.S. – Gândire și limbaj.
7. Albulescu, I. – Pedagogii alternative.

PRINCIPII FUNDAMENTALE ALE EDUCAȚIEI RELIGIOASE ÎN SOCIETĂȚILE LIBERALE MULTICULTURALE

Profesor Mitrea Delia-Georgiana

Liceul „Zajzoni Rab István”, Săcele

Profesor Mitrea Mihail-Iustin

Colegiul Tehnic „Maria Baiulescu”, Brașov

Abstract

În lucrarea de față se realizează o scurtă trecere în revistă a principiilor fundamentale care trebuie să guverneze educația religioasă, pentru ca aceasta să poată contribui în mod semnificativ la sprijinirea educațională și socială a elevilor imigranți sau refugiați în societățile contemporane liberale și multiculturale. Între acești parametri se numără universalitatea, istoricitatea, filantropia și iubirea, care sunt în acord cu principii de bază ale liberalismului politic, precum libertatea, alteritatea, diversitatea și toleranța.

Astfel, educația religioasă poate avea o influență pozitivă asupra diminuării fenomenelor de xenofobie, rasism și excluziune socială a elevilor imigranți și refugiați, fenomene care se manifestă în comunitatea școlară și locală. Acest lucru poate fi posibil dacă educația religioasă va dobândi un caracter mai filantropic și mai iubitor, în măsura în care practica educațională cotidiană recunoaște în persoana elevilor imigranți și refugiați pe Străinul, pentru care Biserica îi cheamă pe creștini să devină martori ai iubirii lucrătoare.

Cuvinte-cheie: educație religioasă, elevi refugiați/imigranți, liberalism politic, societăți multiculturale.

Introducere

Educația religioasă reușește să păstreze vie mărturia Bisericii, vie și dinamică, în măsura în care se leagă de lume și de om și se consumă „la lucrul slujirii, la zidirea trupului lui Hristos” (Efes. 4, 12). Educația religioasă poate susține în mod experiențial mărturia mântuitoare cotidiană a Bisericii, care nu se limitează la un discurs superficial și secularizat și la un activism social unilateral, ci întrupează slujirea cruciformă a Bisericii față de omul îndurerat, chinuit și rănit, care trăiește între „pământ și cer”, între iad și rai, între stricăciune și Împărăția lui Dumnezeu așteptată.

Astfel, educația religioasă este chemată să asume întreaga creație, în condițiile socioculturale ale fiecărei epoci, pentru a o transforma și a o plini în Hristos, restaurând omul căzut în frumusețea cea dintâi a vieții îmbelșugate în Hristos.

Fenomenul social al migrației

Migrația nu constituie un fenomen social nou, deoarece ea are loc de secole în întreaga lume, ca urmare a diverselor nevoi umanitare ale oamenilor, fie de a-și asigura însăși supraviețuirea, fie de a-și îmbunătăți nivelul vieții cotidiene. Ca fenomene de acest fel, migrația și refugierea nu vor dispărea atât timp cât continuă să fie înregistrate fenomene precum sărăcia extremă, războaiele, dezastrele ecologice, violența politică și opresiunea socială exercitată asupra indivizilor.

Intrarea unor populații numeroase de imigranți și refugiați pare să influențeze semnificativ cartografierea demografică, economică și socioculturală ale României, care, treptat, de la un an la altul, se transformă din țară de emigrație într-o țară de primire a imigranților și refugiaților, dobândind elemente și caracteristici care corespund mai mult unei societăți contemporane liberale și multiculturale.

Societăți multiculturale liberale

Noțiunea de societate multiculturală desemnează, mai întâi, situații de pluralism cultural în care grupuri ale populației diferențiate cultural conviețuiesc în același spațiu, cu scopul de a crea formațiuni sociale mai largi. În consecință, este de așteptat să fie înregistrată o serie de probleme socioeconomice practice și de dileme juridico-politice în cadrul unei autorități politice unitare din punct de vedere instituțional și organizațional, chiar dacă pare să existe o interacțiune organică/funcțională indirectă și/sau directă între diversele grupuri culturale ca grupuri sociale umane.

Reconfigurarea societăților tradiționale în societăți multiculturale aduce schimbări importante atât în cadrul scării valorilor socioculturale dominante, cât și la nivelul modelelor socioculturale de gândire/comportament și al instituțiilor sociale, pe plan demografic, normativ și de ideologie politică. De asemenea, se înregistrează schimbări atât la nivelul vieții cotidiene, familiale, profesionale și sociale, cât și la nivelul opțiunilor individuale, care capătă trăsături de diferențiere culturală și alteritate.

În acest punct, este necesar să fie reaconsacrate legislativ, acolo unde se observă o lipsă relevantă din partea statului, principiile de bază ale liberalismului politic, între care se includ libertatea individuală, libertatea religioasă și toleranța pentru toți oamenii care locuiesc pe teritoriul statului. Acțiunile și intervențiile politice menționate, la nivel instituțional, asigură cultivarea și protejarea alterității și a identității fiecărui individ ca persoană „după chipul lui Dumnezeu” și întăresc sentimentul comun de siguranță, încredere reciprocă și respect reciproc între diferitele grupuri socioculturale ale locuitorilor care conviețuiesc în aceeași societate.

Principii ale liberalismului politic în contextul societăților multiculturale

Politicile toleranței, aplicate în societățile liberale multiculturale, au reușit să atenueze într-o mare măsură problemele variate create de conviețuirea, în multe cazuri forțată, a oamenilor și a

grupurilor de oameni cu origini culturale și concepții de viață diferite. Acest lucru s-a realizat prin promovarea, la nivel instituțional, filosofic și practic, a principiilor fundamentale ale liberalismului politic.

Pe baza celor de mai sus, elevii imigranți și refugiați pot acționa și se pot exprima fără piedici și restricții, dobândesc drepturi individuale și sociopolitice și se dezvoltă în condiții sociale de egalitate a șanselor și de discriminare pozitivă, prin redistribuirea bunurilor și serviciilor socioeconomice de către organisme psihosociale publice și nepublice. În vederea acestui scop, este necesar ca instituțiile publice ale statului să funcționeze cu neutralitate, transparență și imparțialitate față de diversele grupuri socioculturale.

În cele din urmă, orice evidențiere instituțională a alterității unui grup sociocultural poate avea o acceptare socială mai largă în măsura în care nu tulbură principiile egalității dintre grupurile socioculturale, nu ridică revendicări continue, nu provoacă inegalități sociale și nu limitează, în numele particularității grupului cultural, elementul fundamental al liberalismului politic, anume apărarea libertăților fiecărui individ.

Principiul alterității și al diversității influențează semnificativ atât organizarea și exercitarea administrației politice a statului, în cadrul funcționării instituțiilor sociale, cât și dezbaterea publică orientată spre promovarea valorilor/normelor sociale și spre instituirea drepturilor și libertăților individuale. Alteritatea, ca posibilitate de conștiință de sine și de autodeterminare a fiecărui individ, și incluziunea, ca posibilitate de acceptare a acesteia, constituie parametri instituționali critici pentru atenuarea inegalităților socioculturale existente, pe baza principiilor toleranței față de diferit, față de nefamiliar și față de străin.

Astfel, elevii imigranți și refugiați trebuie să se bucure de recunoaștere din partea celorlalți membri ai unității școlare, datorită unicității lor, și să-și dezvolte identitatea socioculturală, întotdeauna cu condiția fundamentală ca ei înșiși să înconjoare celelalte grupuri culturale cu același respect. Principiul toleranței din partea grupurilor socioculturale dominante nu poate conține nicio formă de exercitare a puterii, manifestare a autoritarismului și/sau provocare a persecuțiilor, deoarece pândește mereu ispita ca „majoritatea socială” să-și depășească rolul jurisdicțional în exercitarea administrării politice și să urmărească limitarea drepturilor individuale ale cetățenilor.

Prin urmare, un element constitutiv principal al unei politici care urmărește promovarea toleranței multiculturale este recunoașterea diversității ca izvor de bogăție socioeconomică și culturală pentru dezvoltarea democrațiilor liberale contemporane. Acest lucru se realizează prin instituirea și aplicarea unor măsuri legislative țintite, care resping totalitarismul politic, împiedică opresiunea socială a grupurilor socioculturale și întăresc dreptatea și egalitatea socială.

Parametrii fundamentali ai educației religioase

Fenomenele sociale ale migrației și refugierii au influențat în mod semnificativ procesele instituționale de reconfigurare a educației religioase, deoarece au contribuit la o slăbire treptată a forței „normalităților”, valorilor și normelor sociale care, în mod tradițional, erau dominante în țara noastră. Ca urmare a schimbărilor de mai sus, care s-au produs în structura societății românești, a fost propus, în sfera dialogului public, dreptul tuturor indivizilor, indiferent de identitatea lor socioculturală, la autodeterminare, alteritate și diversitate. În același timp, au fost puse provocări suplimentare pentru educația religioasă, din cauza secularizării progresive și a diminuării influenței politice a Bisericii.

Astfel, reevidențierea parametrilor fundamentali ai educației religioase, între care se includ universalitatea, istoricitatea, filantropia și iubirea, este o finalitate și o practică pedagogică și didactică foarte necesară și utilă, pentru ca educația religioasă să contribuie pozitiv la integrarea mai lină a elevilor imigranți și refugiați în sistemul educațional românesc.

a. Principiul universalității

Astăzi se înregistrează intens fenomenele sociale ale migrației și refugierii, deoarece în fiecare zi un număr mare de oameni, care în majoritatea lor nu sunt creștini, vin în România. Educația religioasă trebuie să slujească, în nucleul ei și cu prioritate, dimensiunea universală a Bisericii, deoarece adevărata întâlnire cu Dumnezeu este adevărata întâlnire cu fiecare semen, indiferent de identitatea sa socioculturală diferită.

O întrebare fundamentală care se ridică astăzi este dacă educația religioasă păstrează dimensiunea universală a Bisericii. Biserica se roagă pentru „pacea întregii lumi”, descoperind că adevărata unire cu Hristos îi face pe creștini universali: „mergând, învățați toate neamurile” (Matei 28, 19), deoarece Dumnezeu „voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină” (1 Tim. 2, 4). Astfel, orice creștin trebuie să își asume responsabilitatea pastorală, după cum arată Sfântul Apostol Pavel: „dator sunt și elinilor, și barbarilor, și înțelepților, și neînțelepților” (Rom. 1, 14).

b. Principiul istoricității

Lucrarea educației religioase devine dificilă în măsura în care nu reușește să intre în dialog cu realitatea socială și educațională contemporană, nu pune în lumină experiența harismatică a Bisericii și nu împrumută cuvântul, trupul și formele epocii istorice contemporane. Fără acest proces de asumare neamestecată a istoriei și de mărturie către lume, nu există nici educație religioasă, nici Biserică și nici teologie.

Educația religioasă nu se limitează doar la respectul datorat față de alteritatea și diversitatea elevilor imigranți și refugiați, ca oameni egali, ca icoane ale lui Dumnezeu, ci promovează relații de iubire după modelul comuniunii iubitoare a persoanelor Sfintei Treimi. Și, desigur, în comuniunea

persoanelor nu există discriminările nefavorabile obișnuite pe baza diferenței de sex, nivel socioeconomic, identitate culturală și religioasă.

Prin urmare, lucrarea pedagogică a educației religioase se lărgeste, deoarece trebuie să-i confere o dimensiune universală, cu sens personal pentru fiecare elev, întrucât se adresează, dincolo de generațiile de elevi creștini, unui potențial popor al lui Dumnezeu, printr-o mișcare de dialog, însoțire și mărturie pe baza realităților sociale, culturale, științifice și a celorlalte realități contemporane, prin anticiparea „adunării laolaltă a fiilor lui Dumnezeu cei împrăștiați” (Ioan 11, 52).

c. Principiul filantropic

Educația religioasă trebuie să-și regăsească suflul profetic ca învățătură și inițiere a elevilor, mai întâi în viața liturgică a Bisericii și, treptat, în smerenie și pocăință, ca mișcare dinamică de schimbare a unor presupuneri disfuncționale și ca deschidere existențială către iubirea lui Dumnezeu și iubirea aproapelui. În acest sens, educația religioasă este chemată să evidențieze modul de viață personal și eclesial al fiecărui creștin, care răspunde continuu chemării lui Hristos: „oricine voiește să vină după Mine să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze”, așa cum au făcut cei doisprezece ucenici, Apostolul Pavel, samarineanul milostiv, vameșul Zaheu, cananeeanca, sutașul roman și samarineanca, dincolo de identități religioase, naționale, lingvistice, culturale sau sociale.

Diversitatea nu constituie o amenințare pentru educația religioasă, ci o tradiție vie și o moștenire, deoarece Hristos Însuși S-a născut ca imigrant și ca refugiat: „Străin am fost și M-ați primit” (Matei 25, 35).

Astfel, educația religioasă dobândește un caracter filantropic, deoarece recunoaște în persoana elevilor imigranți și refugiați pe Străinul pe care Biserica ne cheamă să-l primim ca mărturie de iubire lucrătoare față de aproapele, căci astfel este primit Însuși Cuvântul întrupat al lui Dumnezeu, Hristos (Matei 25, 35-43). Prin parabola samarineanului milostiv, Hristos îi cheamă pe membrii Bisericii să-i iubească în mod concret pe străinii care nu sunt de aceeași religie, de același sânge și de aceeași limbă, să le respectăm diversitatea și să recunoaștem egalitatea alterității lor ca „icoane ale lui Dumnezeu”, „cu puțin mai prejos decât îngerii” (Evr. 2, 9).

d. Principiul iubirii

Biserica ne amintește că suntem „străini și călători” și ne cheamă să nu-i întristăm, ci să-i primim pe imigranți și pe refugiați ca pe localnici: „ca unul născut între voi să fie străinul care locuiește la voi și să-l iubești ca pe tine însuși” (Lev. 19, 34), și să nu uităm ospitalitatea: „Rămâneți întru dragostea frățască. Primirea de oaspeți să n-o uitați, căci prin aceasta unii, fără să știe, au primit în gazdă, îngeri” (Evr. 13, 1-2). Biserica îl înțelege pe om ca „icoană a lui Dumnezeu” și comuniunea persoanelor ca relație de iubire și de dăruire dezinteresată; de aceea nu-și epuizează înțelegerea față de elevii imigranți și refugiați considerându-i străini și diferiți, ci îi vede ca făpturi ale lui Dumnezeu.

Iubirea este cea mai mare depășire prin care oamenii aflați în starea stricăciunii și a morții pot intra în comuniune cu Dumnezeu, Care este numai revărsare de iubire și bunătate față de creația Sa. Apostolul Pavel, în imnul dragostei, arată că mai presus decât toate darurile și calitățile umane se situează numai râvna de a păstra marele dar al lui Dumnezeu către om, care este iubirea în Hristos (1 Corinteni 13, 8-9).

Concluzii

Educația religioasă care reușește să slujească metodic și consecvent parametrii fundamentali ai universalității, istoricității, filantropiei și iubirii marchează începutul unei noi perioade istorice, atât în cadrul societății românești contemporane, cât și în predarea disciplinei Religie în sistemul educațional. Astfel, educația religioasă reușește să-i cuprindă pe toți elevii în procesul educațional și să întărească coeziunea socială a grupului școlar, deoarece îi recunoaște pe elevii autohtoni, imigranți și refugiați ca icoane ale lui Dumnezeu.

În acest fel, ea dobândește o deschidere creatoare, deoarece se deschide către lume și către istorie, contribuind astfel la limitarea fenomenelor de xenofobie, intoleranță și fundamentalism religios față de elevii imigranți și refugiați. După cum se vede, lucrarea esențială pe care educația religioasă o are de împlinit este lucrarea misiunii și a mărturiei lumii celei noi, inaugurate deja prin Întruparea lui Hristos, prin Învierea Sa și prin Pogorârea Sfântului Duh, plan al lui Dumnezeu care urmează să se desăvârșească în veșnicie.

Cele de mai sus se pot realiza în măsura în care educația religioasă îi educă deopotrivă pe elevii autohtoni, imigranți și refugiați ca Trup al lui Hristos, unde „nu mai este iudeu, nici elin; nu mai este rob, nici liber; nu mai este parte bărbătească și parte femeiască; pentru că voi toți una sunteți în Hristos Iisus” (Gal. 3, 28).

În noile condiții sociale și educaționale care se formează în România, profesorii trebuie să facă propria lor depășire individuală ca personalități autonome, acceptând și respectând diversitatea culturii, a învățăturilor religioase și a practicilor de cult pe care elevii imigranți și refugiați le aduc în clasă. Astfel, profesorii vor contribui pozitiv la sprijinirea educațională și socială a elevilor imigranți și refugiați, pentru ca aceștia să devină capabili să se integreze mai lin în societatea românească.

Prin aceste acțiuni educaționale, se vor fi aliniat, pe de o parte, principiilor și politicilor liberalismului politic privind apărarea drepturilor individului la libertate, alteritate, diversitate și toleranță, iar pe de altă parte chemării lui Hristos și a Bisericii la o relație iubitoare, la comunicare interculturală, solidaritate socială și întrepătrundere reciprocă a creștinilor cu toți semenii lor, indiferent de identitatea lor religioasă, națională, culturală și socioeconomică particulară.

BIBLIOGRAFIE

1. Banting, K. & Kymlicka, W. (2006), „Multiculturalism and the welfare state: Setting the context multiculturalism and the Welfare State”, în Banting, K. & Kymlicka, W. (editori), *Multiculturalism and the welfare state: Recognition and redistribution in contemporary democracies*, Oxford University Press;
2. Forst, R. (1997), „Foundations of a theory of multicultural justice”, în *Constellations* 4(1), pp. 63-71;
3. Fuller, R. C. (1988), *Religion and the life cycle*, Fortress Press, Philadelphia, pp. 45-47;
4. Galeotti, A. (1993), „Politics and equality: The place of toleration”, în *Political Theory* 21(4), pp. 585-605;
5. Gutmann, A. (1993), „The challenge of multiculturalism in political ethics”, în *Philosophy and public affairs* 22(3), pp. 171-206;
6. Gutmann, A. & Thompson, D. (1996), *Democracy and disagreement*, Harvard University Press, Massachusetts;
7. Modood, T. (2001), „Their liberalism and our multiculturalism?”, în *British Journal of Politics and International Relations* 3(2), pp. 245-257;
8. Nellas, P. (2013), *Ortodoxia – divino-umanism în acțiune. Studii și articole*, trad. prof. Ioan Ică Sr., ed. Deisis, pp. 313-319;
9. Popper, K.R., (1971), *Open Society and Its Enemies: Volume II: The High Tide of Prophecy: Hegel, Marx, and the Aftermath*, George Routledge & Sons Ltd., Broadway House, London, pp. 88-89;
10. Rawls, J. (1973), *A Theory of Justice*, The Belknap Press of Harvard University Press, Cambridge, Massachusetts;
11. Russell, J. (1994), „The myth of multiculturalism”, în *New Left Review* 208, pp. 121-126;
12. Shelton, C. M. (1983), *Adolescent spirituality: Pastoral ministry for high school and college youth*, Loyola University Press, Chicago, p.124;
13. Waltzer, M. (1992), „The new tribalism: Notes on a difficult problem”, în *Dissent* 39(2), pp. 83, 164-171;
14. Wolfe, A. & Klausen, J. (1997), „Identity Politics and the Welfare State”, în *Social Philosophy and Policy* 14(2), pp. 231-255;
15. Yannaras, C. (2011), *Relational Ontology*, trad. Russel N., ed. Holy Cross Orthodox Press, Brookline, Massachusetts, p.49;
16. Yannaras, C. (2000), *Persoană și eros*, editura Anastasia, București;
17. Zizek, S. (1997), „Multiculturalism or the cultural logic of multinational capitalism”, în *New Left Review* 225, pp. 28-52.

CORELAȚII INTERDISCIPLINARE ALE ITEMURILOR DE FIZICĂ

Profesor Bragheșiu Simona
Liceul "Sextil Pușcariu" Bran

Argument introductiv

Conceptele prevăzute de programele școlare sunt în interdependență și organizate într-un sistem de noțiuni astfel ierarhizat încât diversele domenii de activitate școlară se regăsesc într-o corelație interdisciplinară, dar și delimitându-se în același timp.

Fără această corelație și delimitare nu poate fi înțeleasă diversitatea formulelor fizice și chimice, diversitatea conceptelor matematice cu fluența noțiunilor de la alte discipline școlare. Dependența dintre aceste aspecte este fixată de necesitatea practică a studiilor ce se fac pe baza relațiilor interdisciplinare și a conținutului logic într-o formulare generală.

Exemple de corelații conceptuale:

Disciplina:	Fizică	Chimie	Matematică	Biologie	Limba și Literatura Română
Conceptul:	randamentul mecanic	concentrația soluției	procentul p%	pârghii	viteza luminii

Simple argumente care susțin exemplul dat.

Am auzit și am experimentat aspecte legate de eficiența unei instalații (mașini, dispozitive), care exprimă raportul procentual al lucrului mecanic util și cel consumat (randamentul mecanic).

La chimie, concentrația unei substanțe într-o soluție chimică de tip școlar poate fi extrapolată la o formulă de exprimare firească din viața noastră, cum ar fi cazul gospodinei care își pregătește zarzavatul, pentru ca până la primăvară să beneficieze de rezultatele muncii din toamnă (concentrația procentuală a soluției).

La Limba și literatura română elevii studiază opera marelui Eminescu; în poezia "La steaua" elevii sunt impresionați de sensibilitatea poetului, de nostalgia dorului, dar totodată și de observația științifică a acestuia asupra timpului (viteza luminii).

Suntem preocupați zilnic de starea vremii, chiar dacă suntem interesați doar cum ar fi cel mai potrivit să ne îmbrăcăm în ziua respectivă. Presiunea atmosferică studiată în capitolul Statica fluidelor și temperatura studiată în capitolul Fenomene termice, au "un cuvânt de spus" în acest sens (presiunea, temperatura).

În continuare sunt prezentate unele corelații ale câtorva itemuri de fizică.

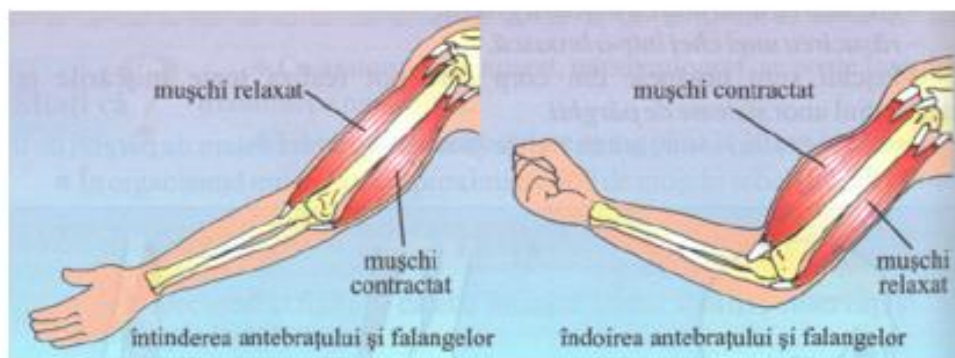
Crelații interdisciplinare ale itemurilor de fizică (I)

Fizică	Biologie
Mecanisme simple: Pârghia (tipuri)	Sistemul locomotor

Fișă de lucru

Pârghii (Tratare interdisciplinară – Sistemul locomotor)

În corp mușchii formează cu oasele și articulațiile un sistem de pârghii. Un os poate să-și îndeplinească funcția de pârghie dacă este acționat de cel puțin doi mușchi, numiți *mușchi antagoniști*, deoarece când unul se contractă, celălalt se relaxează.

La fizică am învățat că asupra unei pârghii acționează două forțe:

- forța activă (F) -
- forța rezistentă (R)

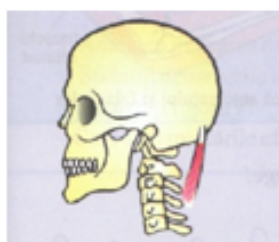
În cazul sistemului locomotor forța activă este forța exercitată de mușchiul care se contractă, iar forța rezistentă poate fi greutatea unui corp (exterior sau a unor părți ale propriului corp sau chiar greutatea corpului).

REAMINTEȘTE-ȚI:

- Pârghia de ordinul I- punctul de sprijin se află între punctele de aplicație a forțelor. Reprezentarea ei este:
- Pârghia de ordinul II- punctul de sprijin se află la un capăt iar la celălalt capăt se află punctul de aplicație al forței active. Reprezentarea ei este:
- Pârghia de ordinul III- punctul de sprijin se află la un capăt iar la celălalt capăt se află punctul de aplicație al forței rezistente. Reprezentarea ei este:

Aplicație

Identifică și reprezintă în imaginile de mai jos pârghia și forțele care acționează asupra ei; scrie sub fiecare imagine ordinul pârghiei (I,II sau III)

Corelațiile interdisciplinare ale itemurilor de fizică (II)

Fizică	Matematică	Geografie
constanta gravitațională $g=G/m$	Raportul-fracție a cărei valoare trebuie calculată	Fluvii din Europa și America Latină

Un pește cântărește 750 g și are greutatea de 73,35 dN. Peștele este pescuit în apele Dunării sau ale Amazonului ?

Etapele rezolvării:

Nr. etapei	Conținutul operativ al etapei
ZERO	a) Identificarea mărimilor fizice care se măsoară în grame și decinewtoni. b) Stabilirea pe hartă a zonelor geografice de unde este pescuit peștele.
UNU	Transformări în S.I. a unităților de măsură date de enunț: grame decinewtoni Kilograme newtoni $(1g = 10^{-3}kg)$ $(1dN = 0,1 N)$
DOI	Stabilirea relației (raportului) care există între masa și greutatea corpului (a peștelui) $G/m = g$, unde g este constanta accelerație gravitațională
TREI	Reactualizarea dependenței dintre constanta accelerație gravitațională (g) și diversele puncte geografice de pe Pământ la pol: $g = 9,83 N/Kg$ la paralela de 45°: $g = 9,81 N/Kg$ la ecuator: $g = 9,78 N/Kg$
PATRU	Utilizarea valorilor stabilite la etapa UNU în legea (raportul) din etapa DOI. Calcul
CINCI	Redactarea răspunsului prin corelarea valorilor matematice de la etapa PATRU cu determinările experimentale și cu valorile constantei gravitaționale stabilite pentru zonele geografice de la etapa TREI Algoritm de rezolvare matematică: $G/m = g$.

ȘASE	R: Se trage concluzia: Peștele a fost prins în apele Amazonului din America de Sud.
-------------	---

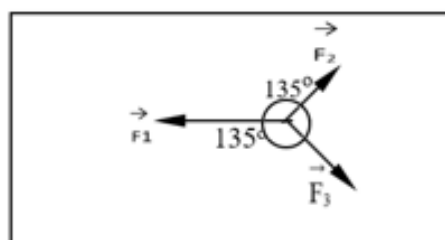
Temă: Un urs cu masa de 0,54 tone are greutatea de 530,82 daN. Ce culoare are blana ursului?

Corelațiile interdisciplinare ale itemurilor de fizică (III)

Fizică	Geometrie	Aritmetică
Compunerea forțelor concurente	- Regula paralelogramului - Teorema lui Pitagora	Operații cu puteri și radicali

Asupra unui corp acționează trei forțe concurente astfel că $m(\angle F_1, F_2) = m(\angle F_1, F_3) = 135^\circ$. Dacă $F_1 = 0,5\text{N}$, $F_2 = 0,03\text{ daN}$, $F_3 = 4\text{ dN}$ stabiliți dacă corpul se va deplasa direcția și în sensul forței: a) F_1 ; b) F_2 ; c) F_3 ; d) pe o altă direcție care se poate stabili grafic; e) rămâne în repaus.

Ca în figură:

Etapele rezolvării:

Nr. etapei	Conținutul operativ al etapei
ZERO	Identificarea valorii măsurii unghiului dintre forțele F_2 și F_3 , $m(\angle F_2, F_3) = 90^\circ$
UNU	Transformarea în S.I. a unităților de măsură date de enunț: decanewtoni → newtoni (1 daN = 10 N) decinewtoni → newtoni (1 dN = 0,1 N)
DOI	Stabilirea ordinii de compunere a forțelor Pentru simplificarea rezolvării este recomandată compunerea forțelor F_2 și F_3 ($F_2 \perp F_3$) cu Regula paralelogramului.

TREI	Aplicarea teoremei lui Pitagora: $R_{23}^2 = F_2^2 + F_3^2$ $R = 0,5 \text{ N}$. Compunerea forțelor colineare de sens opus F_1 și R_{23} . Soluție: $R_t = 0 \text{ N}$
PATRU	Redactarea răspunsului:

Temă: Va rămâne în repaus corpul asupra căruia acționează trei forțe concurente la 120° (între oricare două) și egale în modul ? Se cere justificarea soluției pe bază de determinare grafică .

BIBLIOGRAFIE

www.didactic.ro

Manual Biologie Cls. a VII-a

PROIECTAREA DIDACTICĂ – COORDONATELE SCHIMBĂRII

EXEMPLE DE BUNE PRACTICI: PROIECT DE LECȚIE LA DISCIPLINA MARKETING – „FUNCTIILE MARKETINGULUI”

Profesor Ionel Georgeta
Colegiul Tehnic "Simion Mehedinți" Codlea

Introducere

Societatea contemporană este caracterizată de schimbări rapide generate de dezvoltarea tehnologiei, globalizare și transformările economice. Aceste schimbări influențează direct sistemul educațional, determinând necesitatea modernizării procesului de predare-învățare-evaluare. În acest context, proiectarea didactică reprezintă una dintre principalele coordonate ale schimbării, deoarece permite organizarea eficientă a activităților educaționale și integrarea metodelor moderne de instruire.

În învățământul economic, proiectarea didactică trebuie să răspundă nevoii de formare a unor competențe profesionale și digitale adaptate cerințelor pieței muncii. Utilizarea instrumentelor digitale precum Kahoot, Wordwall, videoclipurile educaționale, platformele colaborative și aplicațiile interactive contribuie la creșterea motivației elevilor și la eficientizarea învățării.

Un exemplu relevant îl constituie predarea disciplinei Marketing, unde metodele moderne facilitează înțelegerea conceptelor economice și aplicarea lor în situații practice.

Proiect de lecție

Disciplina: Marketing

Clasa: a XI-a B - profil Servicii

Unitatea de învățare: Conceptul de marketing și evoluția acestuia

Tema lecției: Funcțiile marketingului

Tipul lecției: Mixtă

Durata: 50 minute

Competența generală: Analizarea activităților și proceselor specifice marketingului în cadrul organizațiilor economice.

Competențe specifice: Identificarea funcțiilor marketingului.

Explicarea rolului fiecărei funcții în activitatea firmei.

Aplicarea conceptelor de marketing în situații concrete.

Utilizarea instrumentelor digitale pentru învățare și evaluare.

Obiective operaționale La sfârșitul lecției, elevii vor fi capabili:

O1 – să definească noțiunea de marketing;

O2 – să identifice funcțiile marketingului;

O3 – să explice rolul funcției de cercetare a pieței;

O4 – să exemplifice funcția de satisfacere a nevoilor consumatorilor;

O5 – să utilizeze aplicații digitale pentru rezolvarea sarcinilor de lucru;

O6 – să răspundă corect la minimum 70% dintre întrebările evaluării finale.

Resurse didactice

Materiale: Laptop, videoproiector, conexiune internet, fișe de lucru, telefon mobil

Resurse digitale: Kahoot, Wordwall, YouTube, Canva, Google Forms

Forme de organizare: frontal, individual, pe grupe.

Metode și procedee: conversația euristică, brainstorming, învățarea prin descoperire, studiul de caz, joc didactic digital, problematizarea, evaluare interactivă.

Etapele lecției	ACTIVITATEA PROFESORULUI	ACTIVITATEA ELEVULUI	Timp (minute)	Strategia didactică		
				Metode și procedee	Mijloace de învățământ	Forme organizare
Moment organizatoric	Notarea absențelor, verificarea ținutei elevilor, verificarea clasei, a mijloacelor de învățământ necesare, scurtă conversație de acomodare.	Elevii își pregătesc cele necesare pentru lecție, răspund solicitărilor profesorului.	2	Conversația		Frontal
Verificarea cunoștințelor anterioare	Evaluare prin Kahoot Profesorul lansează un quiz Kahoot cu 10 întrebări despre obiectivele marketingului. La final este afișat clasamentul. Evaluarea are caracter formativ și stimulează participarea activă.	Elevii se conectează la aplicația Kahoot, introduc codul și răspund la întrebări.	5	Joc didactic digital	Tabla inteligentă	Frontal

Captarea atenției	Profesorul prezintă un videoclip publicitar despre promovarea unui produs cunoscut. (Nike) https://www.youtube.com/watch?v=0trXUYyNHYY După vizualizarea videoclipului profesorul adresează următoarele întrebări: -De ce credeți că firma a realizat această reclamă? -Ce urmărește compania prin promovarea produsului? -Cum află firma ce își doresc clienții?	Elevii urmăresc cu atenție videoclipul și apoi Elevii formulează răspunsuri și identifică legătura cu marketingul.	10	Conversația euristica Brainstormingul	Tabla inteligentă <u>Youtube</u>	Frontal
Anunțarea temei și obiectivelor	Profesorul anunță tema: „Funcțiile marketingului” și prezintă competențele care vor fi dezvoltate.	Notează pe caiete titlul și obiectivele.	2	Conversația	Tabla	Frontal
Dobândirea noilor cunoștințe	Profesorul utilizează o prezentare multimedia realizată în <u>Canva</u> despre funcțiile marketingului: 1. Funcția de investigare a pieței	Urmăresc cu atenție expunerea și iau notițe. Pun	15	Expunerea, conversația euristica Problematizarea	Videoproiectorul	Frontal

	2. Funcția de conectare la mediul <u>economico-social</u> adaptarea firmei la schimbările pieței; 3. Funcția de satisfacere a nevoilor consumatorilor 4. Funcția de maximizare a eficienței economice Pe parcurs, profesorul utilizează imagini, grafice și exemple din activitatea unor companii cunoscute.	intrebări suplimentare.		Învățarea prin descoperire dirijată		
Fixarea cunoștințelor	Fixarea cunoștințelor se face prin: -aplicația <u>wordwall</u> https://wordwall.net/ro/resources/6698189/func%C8%9Biile-marketingului Aplicația oferă feedback instant. -<i>Studiu de caz</i>: O firmă de produse <u>bio</u> dorește să lanseze un suc natural.	Elevii accesează aplicația <u>Wordwall</u> printr-un cod QR. Elevii sunt împărțiți în grupe,	5 8	joc didactic digital studiu de caz	Tabla inteligentă și telefoanele mobile	Individual Pe grupe

	Fiecare grup identifică: 1)Ce informații trebuie să colecteze firma? 2)Ce funcții ale marketingului sunt implicate? 3)Cum poate satisface nevoile consumatorilor?	iar la final reprezentanții grupurilor prezintă concluziile.			Fișe de lucru	
Feedback și tema pentru acasă	Elevii completează un formular Google Forms cu trei întrebări: Ce am învățat astăzi? Ce mi s-a părut interesant? Ce aș dori să aprofundez? Tema: Realizați o prezentare PowerPoint de 5 slide-uri în care să identificați funcțiile marketingului utilizate de o companie la alegere.	Elevii sunt atenți la explicații și răspund la întrebări. Elevii își notează în caiete tema.	3	Formular Google Forms		Individual

Pe tot parcursul lecției elevii sunt încurajați să pună întrebări, să-și exprime opiniile și primesc aprecieri .

Concluzii

Proiectarea didactică modernă reprezintă una dintre principalele coordonate ale schimbării în educație, fiind orientată spre dezvoltarea competențelor și integrarea tehnologiilor digitale în procesul de învățare. În domeniul disciplinelor economice, utilizarea aplicațiilor interactive precum Kahoot, Wordwall, videoclipurile educaționale și platformele colaborative contribuie la creșterea interesului elevilor și la dezvoltarea competențelor profesionale și digitale.

Proiectul de lecție prezentat demonstrează modul în care metodele moderne de predare-învățare-evaluare pot transforma lecția de marketing într-o experiență atractivă, participativă și relevantă pentru elevi, răspunzând cerințelor actuale ale educației și ale pieței muncii.

BIBLIOGRAFIE

1. Cerghit, I. (2022), *Sisteme de instruire alternative și complementare*, Editura Polirom, Iași.
2. Cucoș, C. (2020), *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași.
3. Ionescu, M., Radu, I. (2019), *Didactica modernă*, Editura Dacia, Cluj-Napoca.
4. Kotler, P., Armstrong, G. (2021), *Principles of Marketing*, Pearson Education.
5. Kotler, P., Keller, K. (2022), *Marketing Management*, Pearson Education.
6. Joița, E. (2018), *Instruirea constructivistă. O alternativă metodologică*, Editura Arves, Craiova.

SIMPOZION – PROIECTAREA DIDACTICĂ – COORDONATELE SCHIMBĂRII

Profesor Toacșe Adriana
Liceul Tehnologic Malaxa

Exemplu de lecție: Reprezentarea pieselor în secțiune/MI- Reprezentarea pieselor mecanice – clasa a IX-a

Metodă: Hărțile conceptuale

Etapă a momentului	Ce face profesorul	Ce fac elevii	Integrarea tehnologiei / resurse
Consolidare Organizarea și conectarea informațiilor			
1. Introducere (activare cunoștințe)	- Reamintește elevilor noțiunile deja învățate: <i>vederi, proiecția ortogonală, plane de proiecție, tipuri de linii;</i> - Prezintă o piesă reală și o imagine în vedere 2D pe tablă, întrebând: -<i>Ce s-ar întâmpla dacă reprezentăm piesa doar în vedere?</i> -<i>Va fi funcțională după execuția ei fizică?</i>	- Răspund la întrebări, formulează ipoteze despre cum ar putea reprezenta interiorul piesei. - Identifică noțiunile cunoscute și pe cele necunoscute;	- Imaginea piesei este afișată pe tabla interactivă (sau printr-o aplicație 3D interactivă – ex. Sketchfab) -Elevii pot roti piesa digitală pentru a observa exteriorul.

	-Cum ai reprezenta această piesă, pentru ca executantul să înțeleagă interiorul ei, fără să o taie fizic?		
2. Crearea hărții conceptuale inițiale	- Explică pe scurt scopul secțiunii: <i>Ne ajută să vedem interiorul piesei fără să fie tăiată fizic, precizând noțiunea de suprafață fictivă de secționare.</i> - Prezintă analogia cu radiografia medicală: desenul tehnic = „radiografia piesei”. - Prezintă o piesă reală, secționată, reprezentată în vedere și secțiune; - Scrie pe tablă conceptul central: „Reprezentarea în secțiune”.	- Notează în caiet definiția secțiunii; - Vizualizează și analizează piesa reală și identifică pe desen elementele specifice reprezentării în vedere și secțiune: plan de secționare, traseul de secționare, corespondența dintre proiecții, tipurile de linii, hașurile; - Notează conceptul central în caiete și/sau în aplicație de hărți.	- Profesorul deschide o aplicație de hărți conceptuale (Coggle, Mindomo, Lucidchart). - Se scrie în centru conceptul „Reprezentarea în secțiune”.
3. Explorarea conținutului nou	- Ghidează procesul de construire a hărții conceptuale colective. - Distribuie fișe de lucru și cere elevilor să identifice concepte legate de: elemente de reprezentare (plan de secționare, hașura); reguli grafice (traseul de secționare, reguli de	- Vizualizează materialele prezentate de profesor; - Completează fișele de lucru; - Colaborează pentru completarea hărții conceptuale;	-Pe tabla interactivă sunt imagini sugestive cu reprezentări în secțiune, cu piese secționate diferit; - Elevii contribuie în timp real la o hartă comună pe tabla interactivă.

	reprezentare a hașurilor); criteriile de clasificare ale secțiunilor după: modul de reprezentare, poziția suprafeței de secționare față de planul orizontal de proiecție, după forma suprafeței, proporția în care se face secționarea obiectului); - Adaugă în hartă legături logice între termeni: elemente de reprezentare, reguli grafice, clasificarea secțiunilor.	- Oferă exemple concrete din fișele de lucru. - Corectează legăturile propuse de colegi-exercițiu de gândire critică.	
4. Consolidare prin aplicații practice	Aplicația 1 – reprezentarea pieselor în secțiune (fișe de lucru) - Distribuie fișe cu piese desenate în vedere; - Solicită elevilor să determine: tipul de secțiune potrivit; planul de secționare; elementele grafice specifice (traseul de secționare, hașura, corespondența dintre proiecții); - Completează pe tablă o hartă conceptuală cu imagini și exemple;	- Aplică noile cunoștințe în activități practice; - Notează în hartă exemplele proprii (ex: Piesa X – Secțiune în trepte). - Analizează piesa reală, asociază cu reprezentarea în secțiune, identifică și completează elementele specifice	- Folosesc imagini digitale ale pieselor (3D, PDF tehnice). - Actualizează harta pe dispozitiv cu exemple.

	-Acordă feedback formativ. Aplicația 2 – reprezentarea pieselor în secțiune după piese model -Organizează elevii în grupuri mici și distribuie piese reale; -Explică sarcina de lucru și distribuie fișele de lucru. -Acordă feedback formativ. Aplicație 3 – reprezentarea pieselor în secțiune (după piese model) -Distribuie piesele – model fiecărui elev; -Explică sarcina de lucru;	reprezentării. (traseul de secționare, hașura, tipul secțiunii) - Notează în hartă corespondența dintre piesă și secțiune, explică elementele specifice temei; -Completează fișele de lucru; - Colaborează pentru completarea hărții conceptuale. - Analizează piesa-model și o reprezintă în vedere și secțiune longitudinală; -În perechi, compară lucrările și oferă feedback reciproc; -Completează harta conceptuală cu rezultatele obținute.	
5. Completarea și finalizarea hărții conceptuale colective	- Recapitulează întreaga hartă, discutând: „<i>Ce relații logice am descoperit între conceptele principale?</i>” - Oferă feedback și corectează eventualele neînțelegeri.	- Revizuiesc harta colectivă, adăugând definiții scurte, exemple și imagini relevante. -Discută modul în care harta îi ajută să înțeleagă procesul de reprezentare.	- Profesorul salvează și distribuie harta finală digitală prin Google Classroom.

	-Aplică un chestionar pentru feedback și reflecție.	-Completează chestionarul de feedback și reflecție	- Harta rămâne ca resursă reutilizabilă pentru lecțiile viitoare. -Creează un Google Forms
--	---	--	--

👉 **Rezultat:** Elevii nu doar primesc informația, ci o **organizează, structurează și ilustrează vizual**. Harta conceptuală devine un produs comun și poate fi completată/refolosită și în lecțiile următoare (de ex. Repezentarea schiței după model).

CUPRINS

CUVÂNT ÎNAINTE.....	3
COORDONATELE SCHIMBĂRII ÎN DIDACTICA SPECIALITĂȚII TURISM: RECONCEPTUALIZAREA OBIECTIVELOR EDUCAȚIONALE	4
Profesor Agache Cristina	
COORDONATELE SCHIMBĂRII ÎN DIDACTICA SPECIALITĂȚII ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR.....	8
Profesor învățământ primar Bangălă Cristina	
POLITICI EDUCAȚIONALE PENTRU REDUCEREA ANALFETISMULUI FUNCȚIONAL ÎN ROMÂNIA	11
Profesor Bănuț Ștefania-Alina	
IMPORTANȚA PRACTICII DE SPECIALITATE ȘI LEGĂTURA ACESTEIA CU VIITORUL LOC DE MUNCĂ.....	13
Profesor Bragheșiu Nicolae	
SCHIMBAREA ÎNCEPE CU NOI	15
Profesor învățământ Primar Bulzan Anamaria Cristina	
ROLUL EDUCAȚIEI NONFORMALE ÎN DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR INTERCULTURALE ȘI SOCIALE ALE ELEVILOR	18
Profesor Corboș Nicoleta Daniela & Chețe Maria Oana	
IMPACTUL IMPLEMENTĂRII PROIECTULUI EDUSHIFT – PEDAGOGIE DIGITALĂ PRIN LECȚII LIVRESQ LA NIVELUL LICEULUI TEHNOLOGIC MALAXA ZĂRNEȘTI	20
Profesor Costache Cornelia	
COORDONATELE SCHIMBĂRII ÎN DIDACTICA SPECIALITĂȚII ÎN ALIMENTAȚIE PUBLICĂ.....	23
Profesor Dobre Laura	
DIGITALIZAREA EDUCAȚIEI ȘI IMPACTUL ASUPRA DIDACTICII SPECIALITĂȚII	26
Profesori Ghinea Elena și Itigan Cătălina	
SECUENȚIA DIDĂCTICĂ - LA ADOLESCENȚIA	29
Profesor Langa Magdalena	
PEDAGOGIA DIGITALĂ ÎN LICEU: DE LA CONSUMUL TEHNOLOGIEI LA CREAREA DE RESURSE EDUCAȚIONALE DESCHISE (RED) CU LIVRESQ.....	36
Profesor Lipan Maria-Ioana	
IMPORTANȚA UTILIZĂRII PLATFORMELOR DE ÎNVĂȚARE ÎN DEZVOLTAREA FORMATULUI BLENDED-LEARNING, ÎN PROCESUL EDUCATIONAL.....	40
Profesor învățământ primar OLTEAN LIGIA ADELA	
COORDONATELE SCHIMBĂRII ÎN DIDACTICA SPECIALITĂȚII ÎN ERA INTELIGENȚEI ARTIFICIALE	43
Profesor Oratie Ramona	

SIMPOZIONUL ”PROIECTAREA DIDACTICĂ – COORDONATELE SCHIMBĂRII ÎN
DIDACTICA SPECIALITĂȚII” – ZĂRNEȘTI, Iunie 2026

LECTURA- O ACTIVITATE ESENȚIALĂ ÎN DEZVOLTAREA COPIILOR.....	46
Profesor Orzan Cornelia-Alina	
COORDONATELE SCHIMBĂRII ÎN DIDACTICA SPECIALITĂȚII „ MESERIA – EDUCAȚIE PENTRU VIITOR”	49
Profesor învățământ primar Savu Anca	
PREDAREA LIMBII ENGLEZE PRIN INTERMEDIUL CLIPURILOR VIDEO.....	53
Profesor Savu Maria	
PROFESORUL ÎN FAȚA SCHIMBĂRII	56
Profesor Simina Vera	
LECȚII INTERACTIVE ÎN LIVRESQ: UTILIZAREA RED LA CLASĂ	60
Profesor Stoian Aura	
IMPORTANȚA EDUCAȚIEI FIZICE IN DEZVOLTAREA FIZICĂ ARMONIOASĂ A ELEVILOR CU CES.....	63
Profesor Toacșe Elena	
COORDONATELE SCHIMBĂRII ÎN DIDACTICA SPECIALITĂȚII LA PROFESORUL DOCUMENTARIST	66
Profesor Țăreanu Raluca-Elena	
ÎNVĂȚAREA PRIN JOC – STRATEGIE FUNDAMENTALĂ ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE	70
Profesor Țogoe Claudia Mihaela	
PRINCIPII FUNDAMENTALE ALE EDUCAȚIEI RELIGIOASE ÎN SOCIETĂȚILE LIBERALE MULTICULTURALE	72
Profesor Mitrea Delia-Georgiana, Profesor Mitrea Mihail-Iustin	
CORELAȚII INTERDISCIPLINARE ALE ITEMURILOR DE FIZICĂ	79
Profesor Bragheșiu Simona	
PROIECTAREA DIDACTICĂ – COORDONATELE SCHIMBĂRII	
EXEMPLE DE BUNE PRACTICI: PROIECT DE LECȚIE LA DISCIPLINA MARKETING – „FUNCTIILE MARKETINGULUI”	84
Profesor Ionel Georgeta	
SIMPOZION – PROIECTAREA DIDACTICĂ – COORDONATELE SCHIMBĂRII	91
Profesor Toacșe Adriana	